76STE JAARGANG No. 10047 DONDERDAG 19 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

EISENHOWER over kwestie-BERLIJN

Het Westen streeft naar een rechtvaardige VREDE

Washington. — Op de persconferentie van gisteren heeft Eisenhower over de kwestie Berlijn o.a. gezegd. niet te willen spreken over bijzonderheden van mogelijkheden, die uit onderhandelingen zouden kunnen voortkomen. Het westen had telkens zijn bereidheid getoond om over het gehele Duitse vraagstuk te onderhandelen. Het is bereid te onderhandelen over alles wat redelijk is en waarin beide partijen vertrouwen kunnen hebben.

De westerse mogendheden willen niets doen wat de Russen terecht als een bedreiging aan hun grens zouden kunnen beschouwen. Zij willen op een fatsoenlijke manier handelen.

Er zijn in de kwestie van het uitdunnen van troepen wel duizend faktoren, die met elkaar in verband staan. Men moet ook rekening houden met het moreel van het westen, de mening van de Sovjet-Unie over het westen en die betekenis, die de Russen hechten aan de aanwezigheid van westelijke troepen, ongeacht de sterkte van deze troepen.

Eisenhower zeide, dat het westen streeft naar een rechtvaardige vrede. Maar deze zou pas bereikt kunnen worden als beide partijen een redelijke basis zouden kunnen vinden voor het oplossen van deze vraagstukken. Intussen moet het westen doen wat het kan, het moet sterk blijven, maar steeds een hand gereed houden, die men in goed vertrouwen kan aanvaarden.

Amerikaanse ambtenaren hebben na de persconferentie gezegd, dat Eisenhowers woorden niet betekenen, dat het westen niet langer het voornemen heeft geweld met geweld te beantwoorden.

Op vragen zeide de president, dat er nooit een bepaalde verklaring van Dulles was geweest, waarin hij te kennen had gegeven, dat hij wilde aftreden.

Op de vraag of het met het oog op de ziekte van Dulles wenselijk zou zijn de voorgestelde conferentie van ministers van buitenlandse zaken in Washington, New York of elders in de V.S. te houden, zeide Eisenhower, dat dit een van die kwesties is, waarover beslist moet worden als zij aan de orde is. Hij voegde eraan toe van mening te zijn, dat de kwestie van de ziekte van Dulles daarmede erg weinig te maken zou hebben.

Toen Eisenhower dinsdag Dulles bezocht, was besloten gewoon verder te gaan, omdat men tenslotte het voordeel heeft, dat Dulles zich zes jaar met de kwesties heeft bezig gehouden en Dulles zelf kundige mensen had uitgezocht, die achter hem staan. Men zou hoofd en hart van Dulles nodig hebben, zolang dat mogelijk is.

Op de vraag of Eisenhower had nagedacht over aanwijzing van een delegatieleider als Dulles niet aan de besprekingen zou kunnen deelnemen, zeide Eisenhower slechts: neen.

Indonesië krijgt lening van Amerikaans fonds

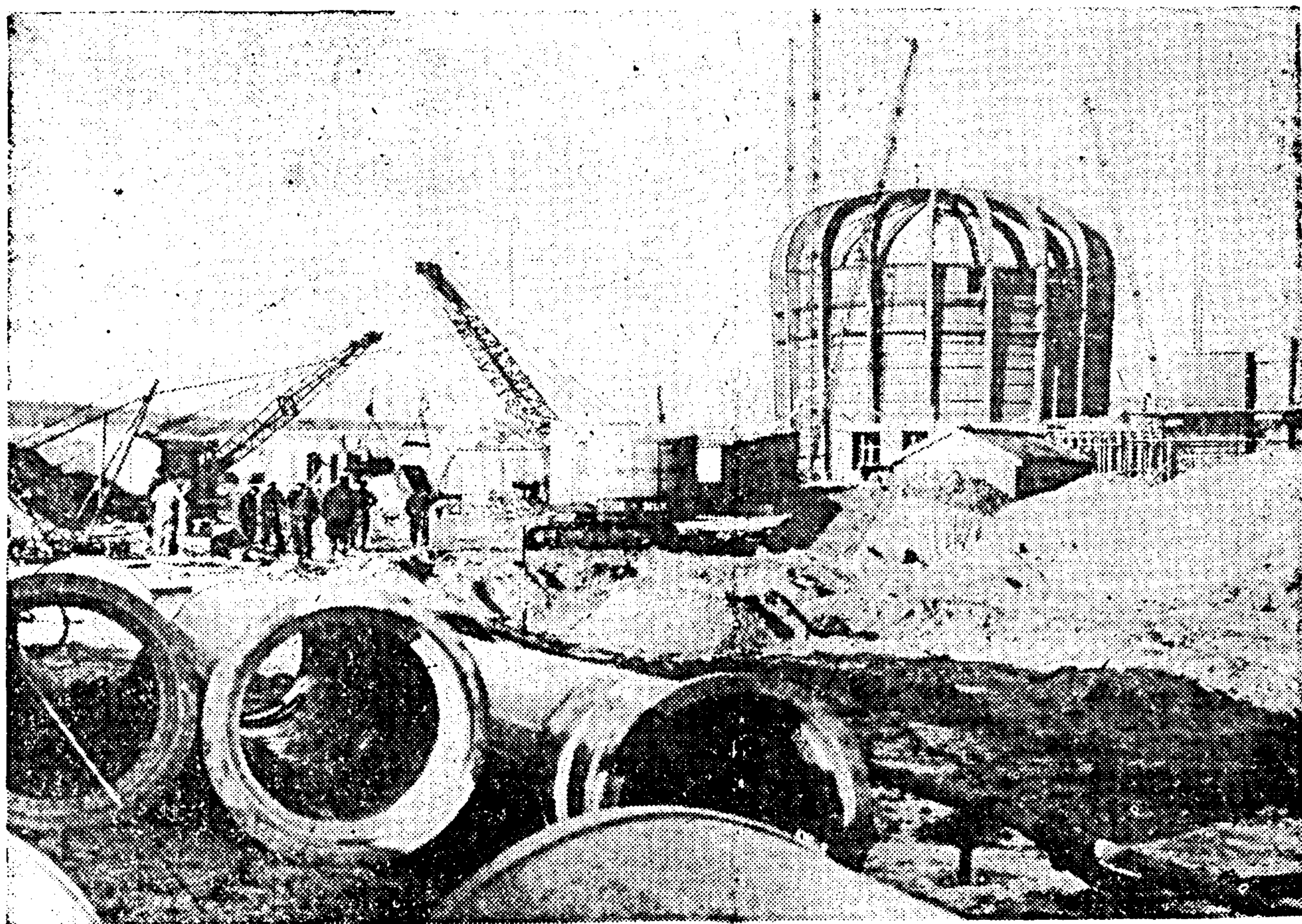
Washington. — Indonesië zal een lening van zes miljoen dollar krijgen voor de verbetering van zijn haveninstallaties van het Amerikaanse fonds, dat gelden ter beschikking stelt voor de ontwikkelingsdoeleinden. De gelden zullen worden aangewend voor de verbetering van de faciliteiten in zeven havens.

De voorwaarden van de lening zullen na de ondertekening van de overeenkomst worden bekend gemaakt.

Vancouver — Bij Vancouver aan de Canadese Oostkust is een Amerikaanse sleepboot op de rotsen gelopen en vergaan. Slechts twee van de zeven opvarenden konden worden gered.

Hollandse Nieuwtjes

Prinses Beatrix was net op tijd thuis gekomen om de 12e verjaardag van haar zusje, Prinses Marijke mee te vieren. Prins Bernhard vierde het mee van uit Brazilië. ● Daar in Roermond zijn het allemaal heren, wat het verkeer betreft tenminste. Het was in 1958 de veiligste stad van heel Nederland. Er was geen enkele dode te betreuren ten gevolge van verkeers ongevallen. Nu ja, dat mag ook wel als de stadspatroon St. Christoffel is. ● Dat kleine nederland staat op de zesde plaats wat de scheepsbouw betreft. In 1958 werden er 161 schepen gebouwd met een gezamelijke tonnage van 55.697 ton. Japan werd eerste. ● Een eerste luitenant presteerde het in Hilversum voor een bus te gaan liggen. Het bleek dat dit een protest was omdat hij niet mee kon. Nu is de arme stakkerd afgekeurd voor verdere militaire dienst en waarschijnlijk zal er wel een psychiater aan te pas komen. ● De Minister heeft goed praten vond de werkgeversbond in het HORECAF-bedrijf. De minister had het personeel in die bedrijven twee vrije zondagen in de zes weken beloofd. Nee, zei de Bond en die zal nu proberen de minister en het publiek te overtuigen van de onmogelijkheid dezer maatregel. Jammer, voor dat personeel. ● Het KASKI-rapport bracht enige deining te weeg in Brabant. Dat rapport sprak over een achterstand op het gebied van het voortgezet onderwijs in N. Brabant. Maar de sectie Onderwijs van het Prov. Plan Noord Brabant is heel wat optimistischer. Dat hadden we trouwens ook wel gedacht.

Bouw Reactor Centrum Nederland te Petten. In nove mber van dit jaar zal de hoge Flux-reactor te Petten in gebruik worden gesteld. De reactorhal is thans bij na gereed en men is reeds druk bezig (zij het onder zeildoek) met het opstellen van de reactor. Op de foto een overzicht van de werkzaamheden.

De onteigeningskwestie in Suriname

Eigenaren kunnen niet inzien waarom plantages in hun geheel worden opgeeist

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Grote beroering verwekte een officiële aankondiging van het voornemen der regering om in het Paradistrikt bepaalde gronden te onteigenen ten behoeve van het aanleggen ener weg met hoogspanningsleiding tussen Affobakka en Paranam ten behoeve van het Brokopondo stuwdam projekt.

Zo ontdaan over deze aankondiging in het Gouvernements Advertentie Blad was Mr. Bruma, advocaat van een groep eigenaren der betrokken gronden, dat hij aankondigde te overwegen een politieke partij op nationale basis op te richten.

Uw korrespondent schreef eerder reeds dat de regering door de Brokopondo overeenkomst verplicht wordt om gronden die Suralco verklaart nodig te hebben voor het Brokopondo plan, ter beschikking te stellen. Suralco heeft met de eigenaren onderhandeld over aankoop der gronden, maar partijen werden het niet eens over de prijs. Ook een commissie door de regering ingesteld om te proberen partijen tot overeenstemming te doen geraken, slaagde er niet in een oplossing te bewerkstelligen.

Intussen hebben de eigenaren van 20 der 26 plantages in de Para vergaderd en zich solidair verklaard met de eigenaren der 5 betrokken plantages.

Op deze vergadering werd met nadruk verklaard dat men volkomen bereid is om aan de regering geheel kosteloos de grond af te staan die nodig voor het aanleggen van de weg, maar geen vierkante meter meer dan hiervoor nodig is. Men kon niet inzien waarom de plantages in hun geheel werden opgeëist.

Moskou — Te Moskou zijn zes mensen, onder wie een vrouw, tot gevangenisstraffen varierend van vijftien tot twintig jaar veroordeeld, omdat zij op de goudvelden van Irkoetsk goud hadden gestolen en dit te Moskou op de zwarte markt hadden verkocht. Het ging in totaal om 1.400 gram goud.

Prins Bernhard door president Kubitschek ontvangen

Rio de Janeiro. — Prins Bernhard is gisteren in audiëntie ontvangen door president Kubitschek van Brazilië. De president en de prins onderhielden zich in het Frans. In de loop van het gesprek haalde Kubitschek herinneringen op aan zijn bezoek aan Nederland tijdens zijn Europese reis in 1954. De president sprak met warmte over de belangstelling die koningin Juliana toen toonde voor de gang van zaken in Brazilië.

Na het onderhoud overhandigde prins Bernhard Kubitschek de versierselen, behorende bij de onderscheiding van het Grootkruis in de Orde van Oranje-Nassau.

Later vlogen de prins en de president per hefschroefvliegtuig naar Jacuacanga, waar prins Bernhard de eerste steen zal leggen van de nieuwe scheepswerven van Verolme.

EISENHOWER voor besprekingen naar MEXICO vertrokken

Washington. — President Eisenhower is gisteren per vliegtuig naar Acapulco in Mexico vertrokken voor besprekingen met zijn Mexicaanse ambtgenoot Lopez Mateos. Het overleg zal twee dagen duren. Naar Eisenhower op zijn persconferentie meedeelde, zal er over een aantal kwesties van gemeenschappelijk belang worden gesproken. Er is geen agenda.

Makarios niet langer bereid met Griekenland samen te werken?

CYPRUS-conferentie niet in impasse geraakt, maar men is nog niet tot overeenstemming gekomen

Londen — Gisteravond is te Londen van gezaghebbende Griekse zijde vernomen dat aartsbisschop Makarios niet langer met de Griekse regering samenwerkt. Hij heeft eerst met alles ingestemd, doch nu heeft hij te kennen gegeven niet meer met ons te kunnen samenwerken, aldus deze mededeling.

De Griekse Minister van Buitenlandse Zaken Evengelos Averoff en de Britse gouverneur van Cyprus Sir Hugh Foot hebben gisteren met de aartsbisschop beraadslaagd.

Een woordvoerder van aartsbisschop Makarios heeft later tegengesproken, dat deze niet langer bereid zou zijn met de Griekse regering samen te werken.

De conferentie over Cyprus is weliswaar niet in een impasse geraakt, maar men is tot dusver nog niet tot overeenstemming gekomen, zo werd na afloop van de vergadering van gisteren van welingelichte Britse zijde meegedeeld.

De besprekingen werden vandaag voortgezet.

Een woordvoerder van het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede, dat aartsbisschop Makarios woensdagavond een vollediger verklaring over het Grieks-Turkse plan had afgelegd dan gisteren. Hij wilde echter niet zeggen op het standpunt van de aartsbisschop afwijkt van dat van de overige deelnemers aan de conferentie.

Het verongelukte Turkse toestel, waarmee Menderes reisde, had 25 man aan boord. Men heeft tien inzittenden kunnen redden. Er zouden dus vijftien mensen om het leven moeten zijn gekomen.

Van de zijde der politie is echter meegedeeld dat men maar veertien lijken heeft geborgen. Men sloot echter de mogelijkheid niet uit dat het er vijftien zijn geweest, daar de meeste lijken verschrikkelijk verminkt waren.

Het zoeken naar het vijftiende **slachtoffer wordt** voortgezet.

De toestand van Premier Menderes is bevredigend. Men verwacht dat hij binnen korte tijd volledig zal herstellen.

De toestand van Emin Kalafat en Arif Demirir, leden van het Turkse Parlement en ex-ministers die eveneens in het toestel zaten, zou ernstig zijn.

Kalafat heeft een gebroken been en hoofdwonden en Demirer een schedelbasisfractuur.

Rome — De Italiaanse politie en douane hebben na een onderzoek van drie jaar een smokkelbende opgerold, die o.m. gebruik maakte van eigen schepen en geheime zenders. Bij het onderzoek heeft men ook suksessen geboekt met infra-rood luchtfotografie bij nacht boven de zee.

Amerikaanse weer-satelliet werkt uitstekend

Washington. — De Amerikaanse weer-satelliet, die dinsdag in een baan om de aarde werd gebracht, werkt uitstekend, zo hebben functionarissen van het bureau voor lucht- en ruimtevaart te Washington verklaard. Tot dusver heeft men geen enkele fout gevonden.

Volgens een woordvoerder is de omwentelingstijd 125.9 minuten. De snelheid van de kunstmaan is 29.600 km per uur als de afstand tot de aarde het kleinste is — 528 km. Als deze afstand het grootste is — 3.400 km — is de snelheid 20.860 km.

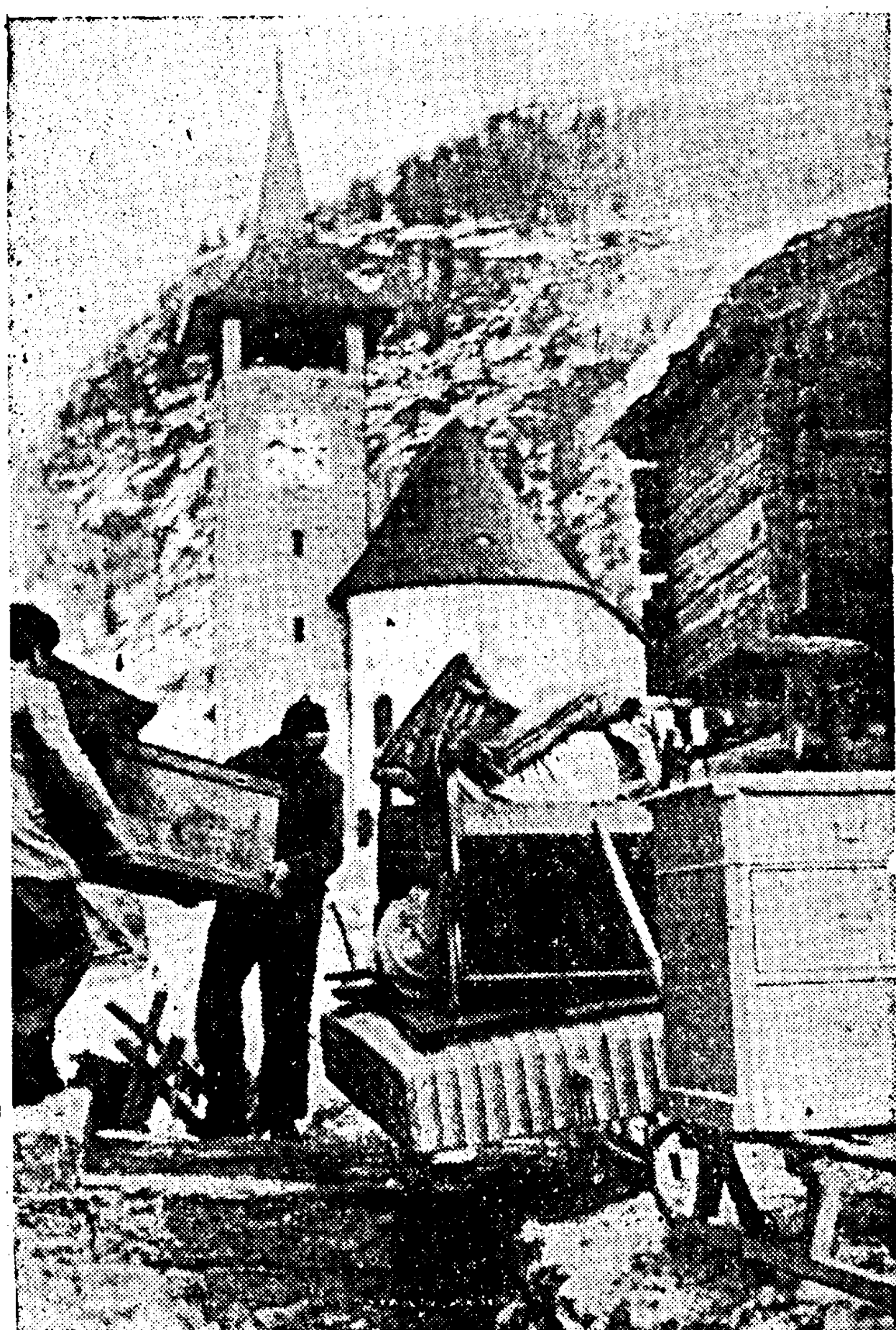
Betrekkingen tussen JAPAN en Zuid-Korea in gevaar?

Tokio. — Het Japanse kabinet heeft besloten dat het de in Japan wonende Koreanen zal worden toegestaan desgewenst naar het communistische Noord-Korea te vertrekken. Waarnemers verwachten dat door deze maatregel de betrekkingen tussen Japan en Zuid-Korea in gevaar komen.

Marine en luchtmacht van Zuid-Korea zijn in staat van paraatheid gebracht. De regering heeft bevolen alle schepen te onderscheppen die Koreanen van Japan naar Noord-Korea brengen. Zij heeft de handelsbetrekkingen met Japan verbroken.

De door Zuid-Korea aangehouden Japanse vissers zullen voor onbepaalde tijd worden vastgehouden.

Moskou — Het Sowjet-Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de Oostduitse regering documenten uit Duitse archieven betreffende de periode van de dertiende eeuw tot 1945 teruggegeven.

Het in het Zernatt-dal gelegen dorp Herbriggen wordt bedreigd door een enorme lawine. Op de foto: De evacuatie van de bewoners, hetgeen onder dwang van de politie plaats vond.

Vrije weg naar BERLIJN

Sinds gisteren omtrent het middaguur heerst er weer koortsachtige drukte op het Hoofdkwartier van de Verenigde Naties. Met de rustige zekerheid, die hem uitermate geschikt maakt voor zijn zeker niet benijdenswaardige functie als secretaris-generaal, laat Dag Hammarskjoeld de laatste gegevens verzamelen met betrekking tot de situatie rond Berlijn, welke in deze dagen weer de politiek van onze wereld beheerst. Op de scherpe uitlatingen van Chroesjtsjef (onze soldaten in Berlijn kennen hun orders) reageerde al dadelijk president Eisenhower op zijn persconferentie. En men kan bezwaarlijk zeggen, dat hij minder scherp was dan de leider der Sovjets.

Het zag er allemaal nogal hoopgevend uit: de Russen waren bereid tot praten en wilden zelfs tijd en plaats aan de westelijken overlaten. Over Berlijn willen wij natuurlijk van gedachten wisselen, zo redeneerde men in het Kremlin; we zijn bereid tot bepaalde concessies indien de wereldvrede daarmede gered kan worden. Aan de kwestie-Berlijn wenste Moskou dadelijk te koppelen het probleem van de Duitse hereniging, dat een snelle oplossing zou kunnen krijgen door voor de beide delen vrije verkiezingen — zonder toezicht uiteraard van buitenlandse mogendheden — toe te staan. En dat was iets waarover de westelijke landen wel weer wilden praten.

Thans is de situatie zo, dat er van een rondetafelconferentie in Genève of elders voorlopig wel niet veel terecht zal komen. Bepaalde kringen in Londen menen, dat aan een enkel diplomatiek lichtstraaltje veel waarde moet worden verleend — het bezoek namelijk van eerste minister MacMillan aan Moskou. Wellicht, zo gelooft men hier en daar in de Britse hoofdstad, gelukt het de premier om Chroesjtsjef's woede over Berlijn te bekoelen.

Als kat en hond staan oost en west in Berlijn tegenover elkaar, beide geenszins van plan een stap voor de ander opzij te gaan. De partijen — althans de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten, want in Londen en Parijs werden geen recente reacties vernomen — schermen weer met het begrip „geweld", hoewel ze er vermoedelijk in hun hart wel van overtuigd zijn, dat het voorlopig stellig niet zo ver kan komen.

onze wereld van vandaag

Ook in Bonn achten regeringsfunctionarissen de in beginsel overeengekomen besprekingen over de status van Berlijn en geheel Duitsland in gevaar gekomen door de dreigende woorden die de Russische premier in Toela heeft doen horen. Men is daar bevreesd, dat toch uitvoering wordt gegeven aan de plannen om de autoriteiten in Oost-Duitsland te belasten met de controle over de betwiste zone. En waar zal dan het einde zijn, verzucht men in de Westduitse hoofdstad.

Velen in Washington geloven, dat er van een crisis geen sprake kan zijn; anders zou President Eisenhower zijn goodwill-reis naar Mexico hebben uitgesteld. Op zichzelf wil dit natuurlijk nog niets zeggen want het is wel meer voorgekomen de laatste jaren, dat het staatshoofd waar-dan-ook zijn besprekingen afbrak en naar zijn kantoor ging om zo nodig a la minute te kunnen handelen.

In politieke kringen te Moskou werd kortgeleden gezinspeeld op de mogelijkheid dat de Russen door bepaalde manipulaties rond Berlijn een uitspraak van de Verenigde Naties zouden willen uitlokken. Vandaar onder meer de grote bedrijvigheid op het hoofdkwartier der volkeren-organisatie waar men zich van zoveel mogelijk documentatiemateriaal wil verzekeren. Een eventuele bespreking van het vraagstuk in de Veiligheidsraad heeft weinig zin als men op de hoogte is van de zeer bepaalde en zeer bekende taktiek van de Russische gedelegeerden. De debatten zouden de sfeer nog meer kunnen vertroebelen, hetgeen voor de Sovjets alleen winst betekent, ook al omdat zij via het wereldforum hun politieke vrienden kunnen laten horen hoe ver zij eventueel wel zouden willen gaan in hun gevecht voor het behoud hunner principes.

Het zal zonder de minste twijfel nog lang duren voor het pad naar Berlijn geëffend is. In de bezettings zônes zijn de militairen paraat. Voor de zoveelste maal is er een sfeer geschapen van: tot hier en niet verder. En in voorkomend geval zal niet met losse patronen worden geschoten!

„SRANANG TORIE"

Zoals eerder bekend gemaakt zou de Surinaamse Cement Industrie tegen het begin van de volgende maand aanvangen met de bouw van een fabriek nabij Beekhuizen. Hierin is thans enige stagnatie gekomen en zal pas tegen midden maart met de bouw worden begonnen. In verband met de bouw van deze fabriek zal de heer Tewari een bezoek brengen aan Venezuela om er besprekingen te voeren. Uit Venezuela zullen technici worden aangetrokken om de machineriën te installeren. ● Vanwege de mist moest het toestel, waarmee de ministers Essed en Sedney naar Europa reisden, een tussenlanding maken in Düsseldorff. ● In een gisteren uitgegeven communiqué wordt onder andere gezegd, dat de Kamer van Koophandel en Fabrieken een grondige reorganisatie behoeft. ● Tegen het eind van deze maand zal er door de Surinaamse Produkten Handel een grote hoeveelheid padi vanuit Georgetown naar Venezuela worden verscheept. Zoals bekend is de export van padi uit Suriname stopgezet. ● Door de justitie werd aan de arbeidersleider Bernstein uit Brits-Guyana, die een schriftelijk verzoek heeft gedaan, om een bezoek aan Suriname te brengen, om o.a. kontakt op te nemen met zijn Surinaamse collegae de toegang tot Suriname geweigerd. Vermeldings waard is dat de heer J.A. Pengel, de fractieleider van de NPS in de staten en de sterke man in de Surinaamse arbeiderswereld, — hij is nl. voorzitter van het overkoepelingsorgaan, de Surinaamse moederbond —, zich bij deze beslissing van justitie akkoord verklaard. ● De vereniging Jong en Oud onder leiding van de heer Meinzak zal in de maand mei een bezoek brengen aan de Nederlandse Antillen, waarbij o.a. het toneelstuk „Sjane" zal worden opgevoerd. Het gezelschap zal in totaal uit 9 personen bestaan.

ZILVEREN JUBILEUM van Havenmeester KOOYMAN

Een overzicht na de huldiging van havenmeester Kooyman (zittend derde van links), temidden van familieleden en gedeputeerde Morkos.

Rijkgeschakeerd Havenleven bracht hulde aan JUBILARIS

Willemstad. — Terwijl het gewone leven in de haven doorging en tankers en vrachtboten het Havenkantoor passeerden, had daar in het knooppunt van al het havenverkeer de huldiging plaats van Havenmeester Kooyman. In het kantoor van de Havenmeester hadden vertegenwoordigers van het rijk geschakeerde havenleven plaats genomen en zat de jubilaris voor deze gelegenheid niet achter zijn bureau, maar er voor, terwijl gedeputeerde Morkos voor enkele ogenblikken zijn plaats bezette.

Hulde vanwege het Eilandsbestuur

Gedeputeerde Morkos nam als eerste spreker het woord om namens het gehele Eilandsbestuur en in het bijzonder namens het Bestuurscollege de dank over te brengen voor hetgeen de jubilaris in zijn loopbaan voor Curaçao gedaan heeft. In het kort memoreerde de spreker de carrière van de heer Kooyman, die zijn hoogtepunt vond in zijn definitieve benoeming tot Havenmeester.

„Het was", zeide de gedeputeerde, „voor hem een aangename taak deze dank en hulde over te brengen." Daarbij bracht hij in herinnering de prettige samenwerking gedurende de laatste vijf jaren in diverse commissies ondervonden van de jubilaris.

Na zijn toespraak overhandigde de gedeputeerde een enveloppe met inhoud namens het Bestuurscollege.

Hierna nam de onder-havenmeester het woord.

„Van lichter tot 47.000 ton tanker"

„De dag ligt nog vers in het geheugen, dat de heer Kooyman omstreeks 15.00 uur de trappen van het Havenkantoor besteeg om naar de betrekking van loods te solliciteren", aldus begon de heer De Windt zijn toespraak. „De nieuweling is wel erg stil, werd toen opgemerkt, maar daarom zou hij wel een goede loods worden, werd toen door de andere loodsen opgemerkt."

De onder-havenmeester bracht in herinnering de prettige samenwerking op Curaçao en Aruba met de jubilaris, die immers van 1935 tot 1939 op Aruba geplaatst was. Na een kort verlof in Nederland was het hier hard werk geblazen tijdens de oorlogsjaren met zijn talrijke konvooien, toen soms 10 schepen voor de haven lagen te wachten om binnen te komen. De heer De Windt memoreerde hoe toen het binnenloodsen heel anders in zijn werk ging dan nu. Dag en nacht werd toen gewerkt, zonder ook maar te denken aan een vrije dag. „Sinds de tijd, dat de heer Kooyman in dienst trad tot nu toe, heeft hij veel veranderingen gezien in dit werk, totdat hij benoemd werd tot onderhavenmeester in 1950. Stroommeters waren onbekend", aldus de spreker. „De haven van Willemstad heeft de jubilaris zien groeien. In zijn eerste tijd kwam de ruwe olie nog in lichters, die gesleept werden door sleepboten, daarna de kleine tankers als de „Presidente Bolivar", terwijl we nu staan voor een periode van olieschepen van 47.000 ton."

De spreker bracht ook in herinnering de strijd, die de jubilaris voerde voor de afschaffing van het „rouleersysteem, totdat het veranderd werd in het wachtsysteem.

„Naar mijn weten", vervolgde de spreker, „is iedere loods daarmede tevreden. Ook de havenbeambten hebben grote veranderingen in de verschillende diensten ondergaan. De positie van het bootpersoneel is eveneens vooruitgegaan. Dit alles kwam tot stand in de periode, dat de heer Kooyman onderhavenmeester was.

Moge God hem de kracht geven en de gezondheid om de verbetering van de haveningang mede te helpen bewerkstelligen", aldus besloot de onder-havenmeester zijn toespraak, terwijl hij als stoffelijk blijk van waardering een prachtig geschenk aanbood.

„Dank voor onbevooroordeeld optreden"

Namens de loodsen voerde hierop de heer Neuman het woord, die in het bijzonder naar voren bracht het feit, dat de heer Kooyman een open oog had voor de noden van anderen. „Ik moge u verzekeren, mijnheer Kooyman, dat het niet in het minst uw persoonlijke eigenschappen zijn, die u zo geacht maken bij uw ondergeschikten", aldus de spreker. „Tenslotte als landskind-loods mag ik hier niet nalaten te vermelden, dat vooral deze kategorie in het korps u veel verschuldigd is door uw eerlijkheid en onbevooroordeeld optreden jegens hen."

Namens het korps havenbeambten nam daarop de heer Naar het woord, die opmerkte, dat het feit, dat havenmeesters al spoedig na het aanvaarden van hun post grijze haren beginnen te krijgen, dat wel een bewijs mag zijn van het vele werk, dat zij verrichten. „Alvorens te eindigen", vervolgde de heer Naar, „zou ik de aanwezigen verzoeken één minuut stilte in acht te nemen ter nagedachtenis van wijlen Havenmeester Cadieres, die met medewerking van onze jubilaris bijgedragen heeft tot de opbouw van onze haven."

Na deze korte herdenking werd nog het woord gevoerd door de heer Blom namens de Havenveiligheidsdienst, terwijl ook een vertegenwoordiger der technische dienst de dank overbracht namens deze groep. Als laatste spreker bij deze intieme huldiging nam nog het woord de heer Haakmat. Al deze sprekers lieten ook mevr. Kooyman in de hulde delen.

„Niet bereikte trap is van belang"

De jubilaris, zichtbaar onder de indruk door deze huldiging, bracht dank aan alle sprekers, op de eerste plaats aan het Bestuurscollege in de persoon van de gedeputeerde Morkos. Dank bracht de jubilaris aan alle aanwezigen, ambtenaren, werklieden en arbeiders, voor hun harde werken en al de lof, die hem deze morgen toegezwaaid was, gaf hij door aan hen, die dit alles mogelijk gemaakt hebben.

In enkele goed gekozen woorden bracht de heer Kooyman naar voren, hoe ieder mens streeft naar de vervolmaking, ondanks de fouten, die iedereen maakt. „Niet de trap op de maatschappelijke ladder, maar de wijze waarop we staan tegenover onze medemensen, is van belang", aldus de jubilaris.

Hierna maakten alle aanwezigen gaarne gebruik van de gelegenheid de jubilaris geluk te wensen.

Berlijn — De president van de Oostduitse bondsrepubliek, Adolf Schaerf, zal van 13 tot 22 mei een officieel bezoek aan Moskou brengen, vergezeld van zijn Minister van Buitenlandse Zaken, Leopold Fgl. Hij is door president Worosjilof uitgenodigd. Schaerf zal voorts in juni een officieel bezoek aan Zweden en Finland brengen.

De promotie van dr. T.A.J. KROON

Utrecht — Zoals we gisteren reeds in onze editie gemeld hebben, is te Utrecht tot doctor gepromoveerd de Antilliaanse Longspecialist, de Hr T.A.J. Kroon.

In zijn proefschrift wordt uitvoerig een grote reeks onderzoekingen behandeld, die betrekking hebben op de funktie van hart en longen tijdens het verrichten van arbeid. Hierbij wordt tevens een overzicht gegeven van de studies over de ventillatie, de gaswisseling, de polsfrequentie, het electrocardiogram, de bloeddruk, de zuurstof verzadiging van arteriele bloed, zuurbase evenwicht en de electrolyten.

Het proefschrift van Dr. Kroon kan van practische betekenis zijn bij de uitwerking van de sociale voorzieningen, die thans in de Nederlandse Antillen aan de orde zijn.

Vooral bij het vaststellen van arbeidsgeschiktheid en de validiteitsgraad van de werknemer in gevallen van ziekte en ongevallen.

Promotor was Prof. Dr. H. Deenstra. Als paranymfen hebben gefungeerd de Utrechtse medicus Dr. A.J. Haemeleers en Mr. N. Debrot, directeur van het kantoor van de gevolmachtigde minister der Nederlandse Antillen in Nederland. Tevens waren aanwezig de vader van de jonge doctor, de heer J.M.P. Kroon, journalist in Curacao, en de Antilliaanse Minister van Sociale Zaken C.D. Kroon, die een oom van Dr. Kroon is.

West-End:
„Bob girl goes Calypso" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
„Rodan" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Sayonara" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe.
„Ulises" om 8 uur n.m.

Royal:
„Pasto de sangre" om 8 uur.

C.V.B.-nieuws
Hedenavond in het Rifstadion om 8.00 uur Cenutro Dominguito vs. Sithoc.

Cint-truck,
Hedenavond filmvoorstellin te Dein.

EMMASTAD

WACHTDIENST C.P.I.M.

Telegram Afdeling
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 A. G. Treling tel. 0—43139
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling.
C. G. de Haas, Generaalsweg 33, Voormalig Amerikanenkamp, tel: 0—43159
b. g. g. tel: 2400

Materialen Dienst.
A. de Jong tel: 4234

C.S.M.

Bederij Scheepsagentschappen
E van der Werf tel. 3101

Theater Asiento:
„Prive hotel Marseille"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Politieberichten

jongens lieten een vlieger op

Willemstad. — Om 14.15 uur werd een patrouille gedirigeerd naar Cornet, waar een aantal jongens uit de buurt aan het vliegeren waren. Daar die vliegers blijkbaar niet goed opgingen werd een antenne van een perceel beschadigd. De eigenaar wist echter niet wie die vliegers opgelaten had en besloot zelf maar de schade te herstellen.

bankensmijters

Om 18.10 uur werd assistentie verzocht omdat bij de St. Elisabethsschool de lieve jeugd aan het smijten was met banken. Bij aankomst der politie waren de vogels reeds gevlogen. Men had de benen genomen, met achterlating van een fiets en een overhemd, die als gevonden voorwerpen ter bestemder plaatse werden gedeponeerd.

Rode Haan op Rooi Catootje

Om 14.15 uur werd door een dienstdoende patrouille op de Magdalenaweg waargenomen dat daar vuilnis verbrand was. Het vuur was echter niet voldoende geblust, ten gevolge waarvan het struikgewas van de plantage Rooi Catootje in brand geraakte. De brand werd geblust door de spuit van Rio Canario.

burenruzie met flessen en stenen.

Op een niet bekend uur werd door een huisvrouw aangifte gedaan van baldadigheid door stenen- en flessengooierij. Er ontstond ruzie tussen haar familie en de buren en deze laatste zo hevig op dat men begon te gooien met stenen en flessen, waarbij bij de aangeefster een blind voor haar raam en een kerosinelamp het leven gaven. De zaak is in verder onderzoek.

Ter zake „Bruha" aangehouden.

Om 11.00 uur werd door de recherche een vrouw, geboortig in Haitiaanse in enige mate aan zwarte verblijvend ter zake „bruha" (optichting) aangehouden. Op het geenolik van aanhouding ontving zij luist bezoek van een andere vrouw Bij ingesteld onderzoek in de woning werden verschillende dingen aangetroffen en in beslag genomen, betrekking hebbend op zwarte kunst. Tevens werd een geldbedrag, groot 150 gld. aangetroffen.

Bij een kort onderzoek bekende de Haitiaanse en enige mate aan zwarte kunst te hebben gedaan tegen vergoeding.

De zaak is in verder onderzoek.

Oude man verkoos de vrijheid

Om 03.45 uur werd op de Santa Rosa weg een oude man van 79 jaar aangetroffen, die in een papieren zak een paar schoenen en enige kleding bij zich had. Hij verklaarde met zijn familie moeilijkheden gehad te hebben en daarom te zijn weggegaan. Bij onderzoek bleek hij afkomstig te zijn van het Oude Mannen Tehuis op Santa Rosa. Hij werd daarom maar weer bij „zijn familie" teruggebracht.

Verkeersperikelen

Om 11.10 uur sloeg een jeep over de kop op de weg van de Mansalinjaweg naar Dominguito. De vermoedelijke oorzaak was zijn te hoge snelheid bij het voorbijrijden van een stilstaande bestelauto. De bestuurder verloor de macht over het stuur en de jeep kantelde op zijn linkerzijde en schoof ongeveer 15 meter over de weg.

Om 11.15 uur wilde een jeep vanaf de westelijke rijbaan op het Gouvernementsplein het Fort Amsterdam binnenrijden. Hij gaf echter geen voorrang voor een op de oostelijke rijbaan rijdende taxi. Het gevolg was een botsing.

Om 12.50 uur had op de Breedestraat(O) een aanrijding plaats tussen een pickup en een autobus. De bestuurder van de pickup, die vanuit de Naniesteeg de Breedestraat wilde oprijden vergat daarbij zijn stuurwiel terug te draaien. Daardoor botste hij op een autobus. Volgens TODAY bedroeg de schade: 100 gld.

Ob 16.10 uur had op het Kruispunt van de Zuidelijke rijbaan Abraham de Veerstraat-Oostelijke rijbaan Wouterspiein een aanrijding plaats tussen een D-jeep en een D-wagen. De politiewagen botste tegen een verkeerszuil. Volgens TODAY bedroeg de schade: 400 gld.
assistenties: 12
processenverbaal: 9
Totale schade: ong. 740 gld.

In- en uitgaand verkeer:

	aangek.	vertr.	
vliegtuigen	13	13	
vrachtschepen	9	4	
tankers	20	10	
zeilboten	2	1	
passagiers	aangek.	vertr.	doorg.
per vliegtuig:	199	119	108
per boot	10	9	8

• WANDELMARSEN van de K.S.C.

Willemstad. — Weer is het hoofdbestuur van de K.S.C. in het jaar 1958 verschillende malen van diverse zijden verzocht om wandelmarsen te organiseren.

Tijdens de jaarvergadering, gehouden op 25 januari j.l. is dan door het hoofdbestuur besloten om in de loop van 1959 drie wandelmarsen te houden voor junioren en senioren, en wel:

DE EERSTE WANDELMARS op zondag maart.
DE TWEEDE WANDELMARS op maandag 18 mei (tweede Pinksterdag)
DE DERDE WANDELMARS op zondag 24 oktober.

De routes voor de wandelmarsen worden, na verkregen goedkeuring van de Gezaghebber, tijdig in de pers bekend gemaakt.

Het inschrijfgeld is door het bestuur gesteld op:
voor junioren fl. 0,25 p.p.
voor senioren fl. 0,50 p.p. in groepsverband
voor senioren fl. 0,75 p.p. individueel.

De starttijden voor deze wandelmarsen zijn:
Senioren om 13.30 uur
Junioren om 13.45 uur.

Iedere deelnemer, die op reglementaire wijze de wandelmars volbrengt, ontvangt een herinneringsmedaille.

Elke groep, minimum aantal 12 personen, welke de drie wandelmarsen op reglementaire wijze heeft volbracht, ontvangt na de derde wandelmars een groepsprijs.

Groepen met meer dan 10% uitvallers, steeds naar boven afgerond, komen niet voor deze groepsprijs in aanmerking. Inschrijving bij: Heer T. van Loon Karel Doormanweg 23 of P.O.B. 105 Curacao.

Eenzaam maar niet alleen

Terugblik in de levensavond

Het koninklijk gezin met Koningin Emma.

Getuigenis van de leiding Gods

(Van een bijzondere medewerker)

Na vijftig en bij perioden dramatisch bewogen regeringsjaren deed Koningin Wilhelmina afstand van de troon om zich als Prinses Wilhelmina terug te trekken uit het openbare leven en bevrijd van de te zwaar geworden last van het koningschap en de staatszaken geheel zichzelf te kunnen zijn. Gedurende de vrijwillige afzondering, waarin zij haar levensavond doorbrengt, heeft zij een terugblik geworpen op al wat zij doorleefd en ondervonden heeft en daarin Gods leiding herkend. Van deze leiding te getuigen is het doel van het boek, dat zij schreef en dat thans onder de titel „Eenzaam maar niet alleen" bij de uitgeverij W. ten Have n.v. te Amsterdam is verschenen.

„Men verwachte niet, dat dit geschrift een politiek of historisch relaas of een autobiografie zal bieden. Deze bewegen zich op een ander plan dan waarop hetgeen hier volgen zal zich voltrokken heeft.......... Wat hier aan de orde is, is het door God geleid zijn van ons volk, in verleden, heden en toekomst. Inzoverre ik daarin tijdens mijn regering betrokken was, wil ik in dit boek Zijn bestel over mijn leven trachten te beschrijven. In die Leiding lag in zijn diepste grond de band tussen ons volk en mij". Aldus verklaart de koninklijke schrijfster in de inleiding. Vandaar dan ook dat zij haar werk op de eerste plaats opdraagt aan Willem de Zwijger, de Vader des Vaderlands, „om wat hij deed als dienaar van God en land", en vervolgens aan haar dochter Koningin Juliana.

Ook Prinses Wilhelmina heeft onder alle omstandigheden met een steeds ... aanpassingsvermogen aan de veranderde omstandigheden en eisen des tijds vóór alles de dienaresse van God en land willen zijn. Daarvan getuigt haar boek op zeer vele bladzijden. In een volkomen ongekunstelde verteltrant zonder enige literaire pretentie heeft zij gestreefd naar een zo objectief mogelijk beeld, dat vóór alles levens- en waarheidsgetrouw moest zijn. Niettemin draagt het onvermijdelijk zowel in de zeer huiselijke details als in de grote lijn het onmiskenbare stempel van haar persoonlijkheid. Een persoonlijkheid, die zich in de bijna Victoriaanse kalmte van haar beschermde en vrij geïsoleerde jeugd met een vereerde vader op leeftijd en een bewonderenswaardige, liefdevolle en wijze moeder, en meer nog als vorstin in het officiële en streng protocollaire hofleven, zoals zij zelf zegt, soms „in een kooi heeft gevoeld".

Een persoonlijkheid, die zich reeds vroegtijdig bewust werd van de hoogst verantwoordelijke taak, die haar eenmaal op de schouders zou worden gelegd. Maar die ook volop kon genieten van de kleine kinderlijke genoegens, die haar deel werden. Een persoonlijkheid tenslotte, die tegen de rationalistische tijdgeest van sommige leraren in zelfstandig, zij het ook uiteraard beïnvloed door het innige contact met haar moeder, zeer bewust haar geloof in God vasthield en na veel innerlijke strijd en ervaring cultiveerde tot een diep overtuigd, niet kerkelijk gedetermineerd christendom, waarbij de geschriften van de Sadhu Soendar Singh van grote invloed zijn geweest. Naast veel wat ouderen van ons zich zullen herinneren, vertelt dit boek ook van minder bekende zaken, zoals bijvoorbeeld van de wonderbaarlijke godsdienstige evolutie, die zich in Prins Hendrik heeft voltrokken. Het gaat ook om begrijpelijke redenen aan niet geheel onbelangrijke politieke kwesties, die nog actualiteit bezitten, stilzwijgend voorbij.

Een enkele maal licht een droge humor op, zoals, wanneer zij verhaalt, hoe zij met Juliana na het auto-ongeluk van Prins Bernhard in het Burgerziekenhuis te Amsterdam een slaapkamer en een zitkamertje kreeg, „dat weldra vol stroomde met bewijzen van medeleven, zo vol dat wij er haast niet meer bij konden". „Hier moest ook nog een regeringstaak verricht worden," merkt zij op.

De grootste belangstelling zal wel uitgaan naar de meest bewogen levensperioden van de eerste en de tweede wereldoorlog. Niet alleen omdat deze perioden heftige stroomversnellingen in ons nationale leven hebben betekend, maar ook omdat Koningin Wilhelmina juist onder de moeilijkste jaren en zwaarste beproevingen het meest spectaculair als een bewondering en respect afdwingende persoonlijkheid met een „ijzeren zelfbeheersing" en een menselijk gevoelig op God vertrouwend hart vol liefde en offervaardigheid voor land en volk naar voren is getreden.

Wij twijfelen er niet aan, dat talloze lezers dit geschrift van Prinses Wilhelmina, die gedurende de eerste helft van deze eeuw het constitutionele koningschap in groot verantwoordelijkheidsbesef en grote plichtsgetrouwheid een persoonlijke inhoud wist te geven, ter hand zullen nemen. De uitgave is keurig verzorgd en van tal van illustraties voorzien. Onder deze laatste vindt men verschillende reproducties van door haar getekende en geschilderde landschappen, die een uiting zijn van haar grote liefde voor de natuur als Schepping Gods. Opmerkelijk is, dat daarin nergens een figuur van mens of dier voorkomt.

★ ★ ★ ★

Wilhelmina als jong meisje in Friese klederdracht.

Prinses WILHELMINA vertelt

Wij lichten uit het boek van Prinses Wilhelmina „Eenzaam maar niet alleen" de volgende voor het karakter van haar persoonlijkheid kenmerkende citaten:

Slappe tijd

„Ik was jong in een slappe tijd, een tijd zó slap, dat de tegenwoordige mens zich deze gewoonweg niet in kan denken. Het gehele leven was een rimpelloze vijver en alles wat van ons verwacht werd, was er voor te zorgen, dat deze rimpelloos bleef. Ons werd geen enkele gelegenheid geboden om flink en moedig te zijn en we zagen ook geen voorbeelden daarvan, die tot navolging noodden."

In de generaal van Heutz, de pacificator van Atjeh, en zijn mannen zag zij echter haar idealen van moed en heldhaftigheid en daadkracht belichaamd.

Verterend vuur

„Mijn liefde voor het vaderland was als een verterend vuur, en dat niet alleen in mij, zij leefde zich uit in felheid óm mij. Zij wist zich alleen gebonden aan bezadigdheid, rede en verstand, waar de hoogste belangen van land en volk dit eisten. Ieder die deze dreigde te benadelen, beschouwde ik als mijn grootste vijand. Mijn denken en mijn gehele leven werden door de waakzaamheid voor deze belangen beheerst."

Over haar vertrek naar Engeland in 1940 schrijft zij:

Verplicht de smaad aan te durven

„Wij waren nu in volle zee, terug konden wij niet. Na raadpleging van hen, die daarvoor in aanmerking kwamen — een miniatuur krijgsraad in zwemvesten — besloot ik naar Engeland over te steken. Dit liet de instructie van de commandant van de jager wel toe. In Engeland hoopte ik weer contact met Nederland te krijgen en dáár kon ik dan beoordelen, wanneer ik naar het vaderland kon terugkeren en naar welke plaats. Bovendien zou ik nu nog een poging kunnen doen meer militaire bijstand te krijgen.

Ik was me natuurlijk ten volle bewust van de verbijsterende indruk, die dit vertrek thuis zou maken, maar waar het landsbelang dit meebracht, zag ik mij verplicht de smaad aan te durven van de schijn van gevlucht te zijn.

Had de guerilla tegen de valschermtroepen mij niet van de aanvang af alle verbinding met het strijdende leger afgesneden, zo had ik mij naar de strijdenden aan de Grebbe kunnen begeven om het lot van de krijgsman te delen en, zoals Willem III het uitdrukte: als de laatste man te vallen in de laatste loopgraaf. Ik wist dus dat ook dat mij niet beschoren was.

De ontgoocheling van 1946

„Een parlementair kabinet trad op. Ofschoon de partijen voor het merendeel gestreefd hebben naar heroriëntatie, is niet tot stand gekomen wat velen gehoopt en verwacht hadden. Het lichamelijk verzwakte en uitgeputte volk greep bij voorkeur naar het oude, welbekende. De plannen voor het nieuwe, waar het hart tijdens de bezetting naar uitging, raakten op de achtergrond. Zo bleef ook een grondwetsherziening, die aan de tijdens de oorlog levende wensen voldaan zou hebben, achterwege en nog zoveel meer, waarvan men in de jaren van druk gedroomd had, kwam niet tot stand."

Na de abdicatie

„Toen ik in Amsterdam in de auto stapte gevoelde ik mij opgelucht zoals nooit te voren; voorbij was de spanning van de laatste maanden, die groot was geweest, bovenal omdat ik er voor verantwoordelijk was dat alles goed zou verlopen. De vermoeidheid zou ik pas later voelen. Deze vergde maanden eer zij overwonnen was. Ik vluchtte in het penseel".

De heer M. BLANCPAIN, secretaris van de Alliance Francaise naar Curacao

Willemstad. — Op zondag 22 febr. worden op Curacao verwacht de Hr. en Mevr. Blancpain. De hr. M. Blancpain, Secrétaire Général van de Alliance Française te Parijs, maakt op het ogenblik een rondreis door Centraal Amerika en de Caribean, om zich een oordeel te kunnen vormen over de invloed van de Franse cultuur in het algemeen en de toestand van de Alliances Françaises in dit gebied in het bijzonder.

De Hr. Blancpain verklaarde zich bereid om voor de verschillende Alliances een conferentie te houden. Zo zal hij voor de Alliance van Willemstad een lezing houden over een van zijn laatste reizen, nl. naar het Verre Oosten.

De Hr. Blancpain is geboren in het Noord-Oosten van Frankrijk in 1909. Hij maakte zijn studies in Laon, Nancy en Parijs. In de vooroorlogse jaren was hij leraar aan de Internationale School te Genève en het Franse Lyceum te Cairo. In deze periode bezoekt hij Noord Afrika, het vasteland van Europa en het Nabije Oosten.

De campagne van '39—40 maakt hij mee als officier van de infanterie. Na de oorlog werkte de Hr. Blancpain mee aan de wederopbouw van de Franse pers en de Franse Radio. Zo behoort hij bijv. tot de vaste medewerkers van verschillende kranten en tijdschriften. Wij noemen: „Le Parisien Libère" „Carrefour" „Mercure de France"..

In 1944 wordt hij Algemeen Secretaris van de Alliance Française, een de hele wereld omspannende organisatie met het doel grotere bekendheid te geven aan de Franse taal en cultuur. In de functie van Algemeen Secretaris maakt de Hr. Blancpain reizen naar Noord Afrika, alle landen van Europa, Centraal- en Oost Afrika, maar Noord- en Zuid Amerika en tenslotte naar Zuid-Oost Azië.

Sinds 1944 is de Hr. Blancpain als schrijver werkzaam. Zijn eerste roman: „Le Solitaire" werd bekroond met ede Grand Prix de l'Académie Française. Daarna verschenen er van zijn hand verschillende andere romans, fabels, essais, korte verhalen, nieuwsbeschouwingen....

Het is voor het bestuur van de Alliance Française van onze stad een groot genoegen de zeer aktieve Secrétaire Général aan haar leden te kunnen voorstellen, en een avond te kunnen organiseren, waarop hij een spreekbeurt zal vervullen. Een conferentie, die gezien de grote eloquentie en het persoonlijke van de reiservaringen zeer interessant belooft te worden.

De bijeenkomst zal plaats hebben in Club Curaçao op Julianaplein op maandagavond 23 Febr.

Van het bestuur van de Alliance Française vernamen wij, dat belangstellenden van harte welkom zijn.

De faktoren die de internationale politiek beheersen

Chicago. — De zes faktoren, die heden ten dage de internationale politiek beheersen, zijn de democratie, de wetenschap, de vrees van oorlog, het communisme, de vervlakking van de moraal en het ontwaken der onderontwikkelde volken, zo heeft dr. Charles Malik, de voorzitter van de algemene vergadering der V.N., vandaag in een lezing tot een congres van de Vereniging van Amerikaanse Werkgevers te Chicago verklaard.

Malik zeide, dat de mogelijkheid van een oorlog reëel is vanwege de communistische beginselen, volgens welke de klassenstrijd eeuwig voortduurt en het doel de middelen wettigt, ook als de middelen geweldpleging betekenen.

Maar, zo voegde Malik hieraan toe, de Verenigde Naties werken dag en nacht om de spanning te verminderen en om de vrede en een geest van begrip te bevorderen.

New Delhi — President Prasad van India zal in de laatste week van maart a.s. op uitnodiging van president Ho Tsji Minh een bezoek aan het communistische Noord-Vietnam brengen.

Met DE GAULLE aan het bewind

Nieuwe verhoudingen tussen Kerk en haar oudste dochter?

De terugkeer aan de macht door president Charles de Gaulle kan een sterke weerslag hebben op het godsdienstig leven in Frankrijk. Met een macht tot zijn beschikking als geen president vóór hem, heeft de Gaulle een parlement achter zich, waarvan de meerderheid bestaat uit elementen, die een welwillende houding aannemen tegenover de Kerk.

Zelf een devoot katholiek, zal de President mogelijk zeer hartelijke betrekkingen onderhouden met de H. Stoel, en blijvend een 100-jaaroude en nimmer geheel herstelde breuk tussen de twee staten herstellen. Zes maanden nadat de Gaulle weer op het nationaal toneel van Frankrijk verscheen, zond hij namens de franse regering een felicitatie-telegram aan de nieuwgekozen paus Joannes XXIII. De toen nog voorlopige Premier eindigde zijn boodschap met „de verzekering van mijn kinderlijke eerbied." Zulk een officiële uitdrukking van toewijding was gedurende meer dan 100 jaar niet meer gezonden door een officiele vertegenwoordiger van Frankrijk. De Vierde Republiek was voorzichtig nooit verder gegaan dan formele courtoisie tegenover de H. Stoel, al was het hoofd van de regering soms een prominent katholiek politicus, zoals Bidault en Robert Schuman.

De Derde Republiek, geboren in 1875, volgde tot aan haar dood in 1940, een vijandige politiek tegenover de Kerk, die vreemd afstak bij het karakter van deze traditioneel katholieke natie. De geschiedenis van Frankrijk is altijd nauw verbonden geweest met de Katholieke Kerk, sedert deze in de 11de eeuw de eerste Franse dynastie hielp vestigen en voor het eerst 220 jaar later, nationale eenheid bracht uit de chaos, geschapen door het feodalisme, die volgde op de splitsing van het rijk van Karel de grote.

Het ideaal van een verenigd christendom overheerste steeds de eeuwen door bij de Franse koningen en verdiende hun de titel van „Allerchristelijkste Majesteit". De Kerk hield nooit op een sterke invloed uit te oefenen op het geestelijk, cultureel en intellectueel leven van het land tot het begin van de Franse Revolutie.

Maar zelfs op het hoogte punt van de vervolging tegen geestelijkheid en adel gedurende bijna 10 jaar werd de katholieke godsdienst tijdens de Revolutie in Frankrijk niet onderdrukt.

Het Concordaat, in 1802 gesloten tussen Napoleon en Pius VII, erkende het katholicisme als de „godsdienst van de meerderheid van de Franse burgers." Priesters, tijdens de Revolutie verbannen, keerden terug naar het land. Religieuse Congregaties kwamen weer tot leven, bloeiden snel en gaven de eerste stoot tot de grootste missieactie van de 19de eeuw.

De openlijke strijd van de Derde Republiek tegen de Kerk begon kort na haar oprichting 70 jaar later. De strijd werd geleid door de atheïstische linkse partijen, die de regering beheersten, in het geheim geholpen door de machtige antikatholieke vrijmetselarij.

Officieel werd de strijd geleid door de „anticlericalen" die scheiding van Kerk en Staat willen teweegbrengen en een eind wilden maken aan de zogenaamde bemoeiingen van de Kerk in de politiek en de regering. „Le cle'ricalisme, voila l'eunemi", proclameerde de heftige liberale leider Leon Gambetta in het Parlement. De vijanden van het Christendom begonnen hun werk heel voorzichtig. Beperkingen werden opgelegd aan katholieke scholen, die onder controle van het ministerie van onderwijs werden gesteld, en aan de rechten van Katholieken op vrijheid van vergadering en vereniging.

Zij werden behandeld als vijanden van het democratisch regime, en met achterdocht beschouwd. De regering werkte ze tegen en zij werden uitgesloten van openbare ambten.

De Regering vervolgde haar politiek van sluwe infiltratie en uitholling door anti-religieuse propaganda in openbare scholen en plaatste militante atheisten op strategische posten in de administratie.

De frontaanval kwam kort na het verbreken van de diplomatieke betrekkingen tussen Frankrijk en de Heilige Stoel, veroorzaakt in 1904 door het officieel bezoek van President Emile Louvet aan koning Victor Emmanuel III van Italië.

In verband met de inname van Rome en de pauselijke Staat door de Italiaanse troepen in 1870, beschouwde het Vaticaan dit bezoek als een belediging en publiceerde een brief waarin het bezoek veroordeeld werd. Het antwoord van Frankrijk was de terugroeping van zijn Ambassadeur bij de H. Stoel. Het Vaticaan beantwoordde dit door zijn Nuntius in Parijs terug te roepen.

GENERAAL DE GAULLE

In 1905 nam het franse Parlement de Scheiding van Kerk en Staat aan, die inderdaad een herroeping betekende van het Concordaat van 1801. Het kondigde een reeks wettelijke maatregelen aan, die gericht waren op de vernietiging van de Kerk en haar invloed en verdere ondermijning van de katholieke positie in Frankrijk.

Rechtspersoonlijkheid werd de Kerk ontzegd, haar bezittingen geconfiskeerd, totdat leken-instellingen konden gevormd worden om ze te administreren.

Aan religieuse orden werd het geven van onderwijs verboden. In een poging om ze te seculariseren plaatste de regering de kloosterlingen voor het alternatief, om hun kloostergeloften te verbreken, of het land te verlaten. Duizenden Dominicanen, Jesuiten, Franciscanen, Broeders van de Christelijke Scholen en andere religieusen gingen in ballingschap. Katholieke scholen werden gesloten om heropend te worden onder lekenonderwijzers en kwamen onder strenge en vijandige controle. Atheisme werd openlijk in de scholen onderwezen, terwijl hevige aanvallen werden gedaan op de Kerk en de Godsdienst onder de dekmantel van „neutraliteit" en „verdraagzaamheid". Discriminatie tegen katholieken in de administratie bereikte een hoogtepunt en in het Parlement werd openlijk gezegd, dat de vrijmetselarij het ministerie voorzag van geheime mededelingen betreffende het geloof en de religieuse praktijken van officieren. Zij die „schuldig" werden bevonden als praktiserende katholieken kregen geen promotie en aan hen werden de minst begeerde taken opgedragen.

Deze situatie duurde tot de eerste wereldoorlog. Toen die uitbrak vroegen de religieuse orden verlof om terug te keren en dienst te nemen in het leger. Het verlof werd onder druk der openbare mening en door de geest van eenheid, ontstaan door de Duitse aanval, gegeven. Op slagvelden, in de hospitalen of op de gevaarlijkste plaatsen in de strijd dienden priesters, broeders en zusters met zelfverloochening en heldenmoed. Deze „tweede-klas burgers", zoals ze genoemd werden, bleken de beste, meest toegewijde en dapperste zonen en dochters te zijn van de natie.

Het was niet meer mogelijk na de oorlog de overlevenden te verbannen. Vele wonden werden geheeld en haatgevoelens werden uitgewist door de gemeenschappelijke nood. De regering begon meer verdraagzaamheid en onpartijdigheid te tonen jegens de katholieken.

Maar de onderliggende vijandelijkheid tegen de Kerk bleef. Toen Premier Poincarré, het hoofd van een gematigd kabinet, in het Parlement de steun werd aangeboden van een partij, waarvan de leden goede katholieken waren, vewierp hij hun aanbod, zeggende: „Tussen u en mij gaapt de kloof van de godsdienstige kwestie". Het katholiek geloof, werd echter in de natie als geheel herboren. In de politiek verscheen zelfs een partij, die haar band met het katholicisme proclameerde: de zogenaamde Democratische Volkspartij. De katholieke aktiviteit deed van zich spreken in een aantal buitengewoon actieve verenigingen, in de eerste plaats de Katholieke Bond van de Jeugd van Frankrijk, waaruit drie gespecialiseerde groepen ontstonden: De Christelijke Werkman, De Jonge Boeren en de Studenten.

Ten slotte, na een breuk van 15 jaar, werden de diplomatieke relaties tussen de Kerk en Frankrijk weer hersteld op initiatief van dezelfde man die de breuk had teweeg gebracht: Aristide Briand.

Bij het begin van de tweede wereldoorlog was de verzoening tussen de katholieken en hun tegenstanders zo goed als voltooid. Ze werd verder bevestigd door de verzetsbeweging onder de Duitse bezetting waarin de Katholieke hierarchie en de gelovigen een voorname rol speelden.

Bij de stichting van de vierde republiek, werden de katholieken erkend als volledige staatsburgers. De Republikeinse Volksbeweging, (M.R.P.) een partij die in meerderheid en waarvan de leiding uitgesproken katholiek was, werd een van de grootste politieke fracties in het Parlement. Terwijl de houding van de regering tegenover de Paus nooit de grenzen van beleefdheid overschreed, betekende het officieel bezoek van de ex-president, Coty aan Paus Pius XII in 1957 een hoogtepunt in de betrekkingen tussen Frankrijk en de Heilige Stoel.

De recente politieke omwentelingen in Frankrijk maakten een einde aan de Vierde Republiek en leidden tot de verkiezing van een nieuw parlement, welks samenstelling de bedreiging van een vijandelijke politiek jegens de Kerk uit de weg ruimde. Traditioneel anticlericale groepen, zoals de Radicaal-Socialisten en de Communisten zijn sterk verzwakt.

President de Gaulle, zoon van een professor in de wijsbegeerte aan de Katholieke Universiteit van Rijssel en zelf de nieuwe leider van Frankrijk, die door de Pausen genoemd is „de Oudste Dochter der Kerk" voelde zich voldoende vrij van vooroordelen en kleinzieligheid om zich „de eerbiedige zoon" te noemen van de geestelijke leider van het katholieke christendom.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

83—42 Enkele ogenblikken blijft Eric roerloos liggen. Zijn wond steekt, maar is blijkbaar niet van ernstige aard. Hij luistert scherp, bezorgd over het lot van zijn krijgers, doch het is onmogelijk uit te maken, waar zich vriend of vijand bevindt. Wel is hij overtuigd, dat zijn mannen, indien mogelijk, aan zijn uitroep gehoor gegeven en zich verspreid hebben.

Het gestommel in de struiken om hem heen komt weer naderbij en opnieuw sluipt de Noorman verder. Hoe dan ook, hij moet de ruïne zien te bereiken. Hij ziet, dat hij aan de rand van de vlakte is gekomen. Het gekraak van takken vlak bij jaagt hem verder; dadelijk zullen ze hem vinden! Verbeten klemt hij zijn kaken op elkaar en springt naar voren, de vlakte op.

Hij rent in de richting van de ruïne, rent voor zijn leven, terwijl de pijlen van alle kanten op hem toesuizen.

ZO IS PARIJS

Pruiken passen in de hoedjes-uitverkoop

Bedelende zusters tussen restaurant-tafeltjes

(Van een medewerkster uit Parijs)

Het zal wel niet aan De Gaulle liggen, die nu met straffe hand Frankrijk bestuurt, maar het lijkt in Parijs of de mensen er vriendelijker zijn. Aan het postkantoor bood de juffrouw achter het loket in haar blauwe mouwschort aan om een enveloppe met modefoto's, die we moesten verzenden, dicht te plakken met haar lijmpot. En toen we de taxichauffeur vroegen het raampje te openen omdat we hoofdpijn hadden, vroeg hij onmiddellijk of hij zijn sigaret zou doven.

Ook de mode is vriendelijker, milder nu de taille weer doodgewoon op haar plaats is gezet. Wat onmiddellijk de mooiste brede soepele leren ceintuurs in de etalages heeft gebracht, in een regenboog van zachte kleuren. En de verkoopsters in zo'n echt Parijs luxe-winkeltje aan de Faubourg Saint Honoré, waar we binnengingen, getempteerd door de astrologische zakdoekjes, stonden ons behulpzaam te woord toen we voor de grap pruiken pasten, die in een rommelige hoop tussen de pluizige uitverkoop-mutsjes lagen. In alle kleuren van de haarstaalkaart kun je zo'n pruik laten maken voor een slordige vierhonderd gulden. Volkomen anders zie je er mee uit met zo'n haarpruik op je hoofd en dan weet je meteen hoe makkelijk madame de Pompadour het had als haar eigen haar eens niet wilde....

Bijzonder vriendelijk was ook de gérant van „Chez le Père Louis". „Le Père Louis" is een ouderwets gezellig restaurant met besloten sfeer dicht bij het Rondpoint des Champs Elysées. Het heeft donker rozenbehang en gordijnen in hetzelfde patroon bedrukt met dezelfde rozen. De kip draait op haar dooie gemak aan het spit en de haast van de snackbarachtige eethuisjes die in Parijs ook meer en meer verschijnen, is er nog buitengesloten. Zaterdagavond vrij laat, op het uur dat alle tafeltjes bezet zijn, kwam er een non binnen om te bedelen. Ze ging van de ene tafel naar de andere, toonde de kaart waarmee ze zich — of liever het werk waarvoor ze geld vroeg — voorstelde en kreeg een en ander in de hand gestopt. Het was een jonge, rijzige, blozende zuster met een bijzonder open en blij gezicht, die met een gemak daar rondging alsof ze zich in een huiskamer bewoog temidden van een vriendenkring.

Nu is het niets bijzonders in een Parijs restaurant een non, die bedelend voor haar „oeuvre" langs de tafeltjes gaat, aan te treffen. Al is het in Italië nòg erger, waar de bedelende religieuzen eenvoudig bij het terrasjesleven hóren! Maar de wijze van optreden van deze zuster in wit habijt was zo anders. Ze had niets van dat ietwat vermoeide geroutineerde wat bedelende zusters soms hebben. Ze was stralend en ze had een zeer persoonlijke benadering.

Of ze niet wat met ons wilde eten, vroegen wij haar, toen ze bij ons tafeltje kwam. Want de twee journalistes die er prijs op stelden haar gastvrouw te mogen zijn, zouden graag wat meer horen over haar werk waarvoor ze geld vroeg. En ook over het verschijnsel van dit bedelen-in-restaurants-door-religieuzen, wat noorderlingen, die het niet kennen in hun streek, intrigeert.

Nee, dat ging niet, zei ze met een stralende lach. Nee, de Paus heeft wel veel verzacht, maar die aanpassing is toch nog verboden.

„U bent Dominicanes", vroegen we met een blik op het witte habijt, de guimpe en de zwarte losvallende sluier. „Oui, nous sommes les petites soeurs Dominicaines de Notre Dame".

Ze zag het vraagteken op onze gezichten.

„We zijn heel nieuw, gesticht in 1951".

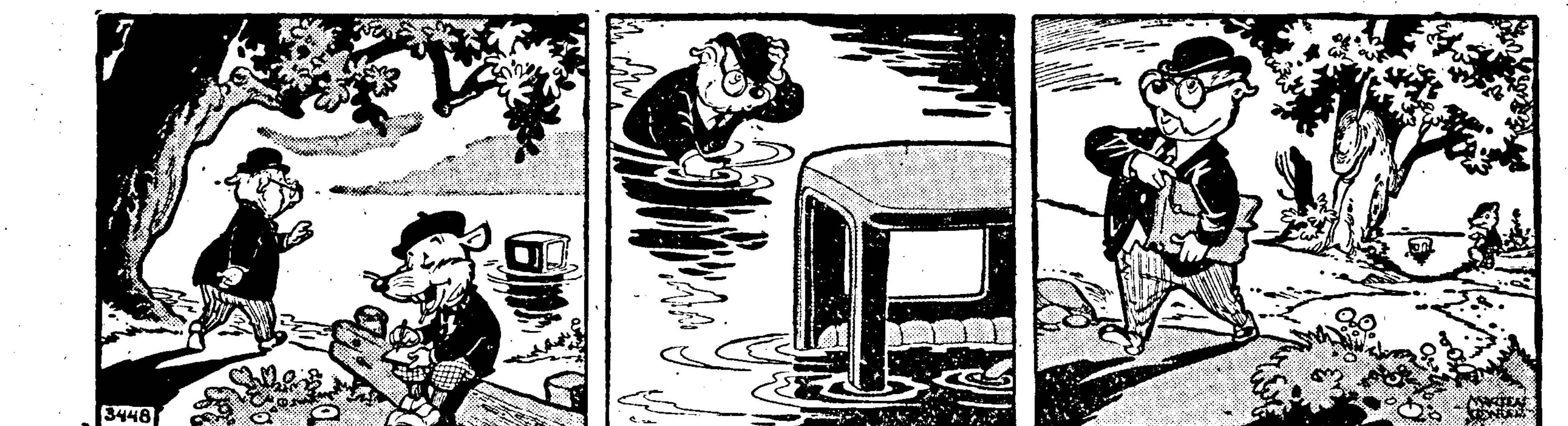
Voilà, daar was weer zoiets nieuws een van die verrassende nieuwigheden die men hier plotseling kan tegenkomen en die het leven in Frankrijk zo vibrerend maken.

Naar ons toegebogen over het tafeltje waarop de pommes frites koud werden vertelde ze over het leven en werk van de nieuwe stichting. Dertig kilometer van Parijs, in Vaux, is de eerste „fraternité" gesticht, waar in een eenvoudig ruwstenen huis een twintigtal zusters een leven van gebed en contemplatie leiden. Hoofddoel is, zoals dat bij de nieuwe vormen van religieus leven sterk naar voren komt, „er te zijn", in een ontkerstende omgeving, als kern van gebed. „Nous sommes un centre", benadrukte ze. Want hun doel is gastvrijheid te bieden aan ieder, die er voor voelt voor korte tijd dat gebedsleven te leven. Vrouwelijke gasten mogen in de refter met de zusters aan de maaltijden aanzitten. Het groot officie reciteren ze in het Frans. Daarbij is hun heel eigen spiritualiteit de navolging van Maria in Bethlehem in aanbidding van de nieuw geboren Christus. Door handenarbeid voorzien ze in hun onderhoud. Voor zover het ontoereikend is, moeten giften het doen en.. dit bedelen.

Toen we later de gérant spraken over dit verschijnsel van het bedelen zei hij, het oogluikend maar toe te laten, hoewel het eigenlijk niet mag. „Maar ja, mogen en mogen! Alleen de zusters van Vincentius", zei hij, „die zult U nooit zo zien vragen in openbare gelegenheden. Maar ik heb een warm hart voor de zusters die het hier komen vragen. Ik ben zelf jaren bij de Trappisten geweest, waar ik voor mijn gezondheid weg moest gaan. Nu ben ik hier"... met een gebaar naar de tafeltjes. „Elke avond heb ik een andere congregatie: maandags de Dominicanessen van Bethanië, U weet wel, die de gevangenissen bezoeken, dinsdag de missiezusters, zaterdags deze. Que voulez-vous?"

Ja, que voulez-vous. Terwijl wij dit zitten te schrijven in een café, waar het een druk geroezemoes is van etenden in de middagpauze, waar de Parijzenaars rustig de tijd voor nemen, achter een welgevuld bord, komt er wéér een zuster binnenfladderen. en vóór we het weten, is haar hand naast ons: „pour nos orphelins". Weer een Dominicanes, dit keer van een gevestigde missionerende congregatie. Actief en met ontwapenende goedmoedigheid beweegt ze zich van het ene tafeltje naar het andere. En blijkbaar is de zich spijzigende mens goed gezind tegenover een verstorven levende zuster. De honderd frank-stukken rinkelen in haar hand. Ruw geschat heeft ze in vijf minuten zeker meer dan tien gulden verzameld, rekenen we uit.

TOM POES EN DE KWANTEN

3448 Eigenlijk is deze geschiedenis nu ten einde. Maar toch kan ik niet besluiten zonder nog even bij de heer Dorknoper stil te staan.

De nijvere ambtenaar haastte zich terug over de weg naar Goesting om zijn auto en zijn papieren te halen. Hij liep en hij liep en na vele uren bereikte hij de plek waar hij zijn voertuig had achtergelaten. Een vreselijk toneel ontrolde zich voor zijn oog. Op de plek waar eens de rivier stroomde strekte zich nu een eindeloos meer uit. De golfjes klotsten troosteloos tegen de dienstwagen en aan de oever zat de journalist Argus aantekeningen voor zijn krant te maken.

„Wat is er gebeurd?" vroeg de beambte onthutst.

„Ja, wat een water, hè?" riep de verslaggever. ;;Het heeft hier nogal gespookt vannacht u kent dat. Een wervelstorm heeft de rivier buien de oevers doen treden en de hele woestijn, die daar aan de overkant lag, is overstroomd."

De heer Dorknoper klemde zich de hoed op het hoofd en begaf zich vastberaden te water.

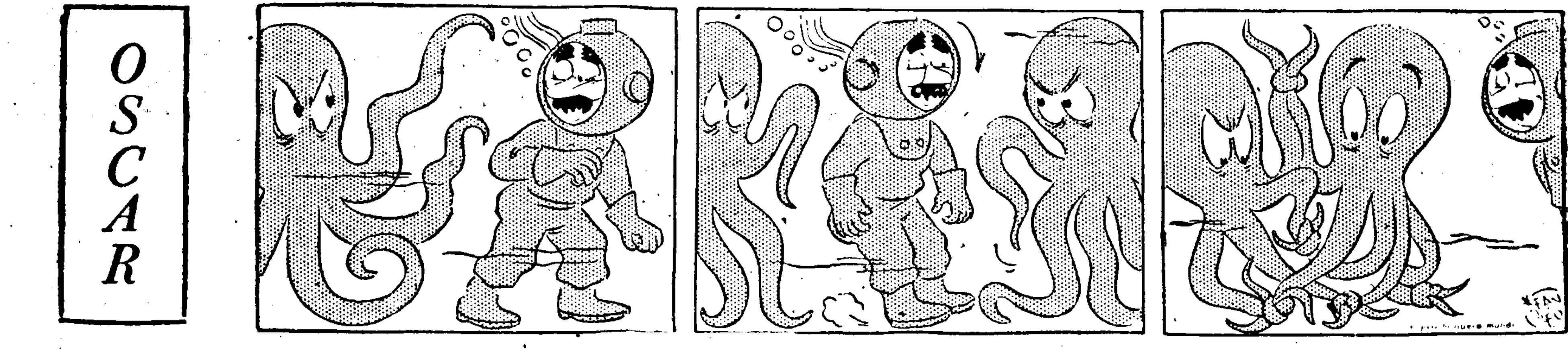
„Er is niet veel aan verloren", hernam de journalist. ,;Alleen maar wat dorre vlakte en een paar bergen. Er zijn geen persoonlijke ongelukken".

„Gelukkig", zei de ambtenaar, zijn tas omhoogheffend; ;;de papieren zijn gered en dat is het voornaamste. Zonder die zou ik erg onthand zijn. En wat die woestijn betreft, ik weet niet, wat ik daarvan zeggen moet. De autobusondernemer had zijn vergunningen prachtig in orde, maar verder was het er erg ongeregeld. Een poel van ongerechtigheid leek het me toe".

Na deze woorden nam hij afscheid om de terugtocht te aanvaarden en de verslaggever keek hem peinzend na.

„Wat zou hij bedoelen?" vroeg Argus zich af. „Zou die overstroming dan toch een ramp zijn?"

EINDE VAN DIT VERHAAL

IN MOSKOU EN LENINGRAD

Het sombere kijken van wachtenden en wandelaars

Tragische situatie voor vele Russen

(Bijzondere correspondentie)

Een probleem voor iedere man uit het westen is het sombere kijken van Russische wachtenden en Russische haastige wandelaars. Het is inderdaad waar dat de Russen hun hartelijkheid en goedlachsheid meestal niet demonstreren als ze haastig lopen of geduldig wachten. Ik meen echter dat vele Indonesische repatrianten te onzent vaak het idee gehad hebben dat we ze de Noordzee in wilden kijken. Men kan ons echter altijd de weg vragen. Dat kan men ook de Russen, al zult u Russisch pratend er in Leningrad op moeten letten dat u de Petersburgse straatnamen noemt: men wandelt daar nog over de Sennaja waar Raskolnikow reeds zijn theorieën uitbroedde. Noemt gij de Sovjetnaam van dit plein dan zal men u niet-begrijpend aanzien en voorbijgaan en slechts in het besef een buitenlander voor te hebben, uitroepen: „Oh, de Sennaja!"

Wachten is, geloof ik, van oudsher een natuurverschijnsel in Rusland, al breekt het nu niet meer zo redeloos los als een aantal jaren geleden, toen, naar men zegt, nagenoeg niemand wist waarop hij ging staan wachten, maar iedereen wist dat hij het nodig zou hebben. Geen enkele Nederlander heeft als geprivilegieerd congreslid glanzend gekeken als hij een aantal dagen in de weer was voor een treinreservering en een week om een stempel in zijn voor Rusland twee weken geldige pas te laten zetten om safe naar de op het reisbiljet vermelde grensstad te kunnen reizen. De Russen wachten slapende op de stations de aansluitingen voor de volgende dag af. Dat heeft zijn voordelen. Maar zij zijn ook bereid in de rij te gaan staan voor boeken tegen de tijd dat de scholen beginnen en een bepaald schoolboek slechts in één winkel te koop is.

Zonder koffertje

Er wordt overigens niet meer gequeued voor de goed voorziene levensmiddelenzaken in Moskou en Leningrad. Het is er druk op gezette tijden zoals in Nederland. De praktijk van het kopen is tegen de draad in: men koopt eerst voor twee roebel kassabons en op die bonnen voor twee roebel waar. Een gecompliceerde aangelegenheid voor toeristen die zich van gebarentaal bedienen. Behalve levensmiddelen zijn er bijv. ook genoeg goedkope radio- en televisie-toestellen en op een haar nagemaakte philishaves. Dat zijn moedgevende factoren voor de Russen. Zo ook de intensievere woningbouw, maar bovenal het feit dat er sinds Stalin niet meer gearresteerd wordt en niemand meer een koffertje klaar heeft staan. Afkloppen, is men geneigd te zeggen, want de dooi is in de hoge

Vrij van sjablonen

Wat mij op lichte voeten door Moskou heeft doen lopen is de ontdekking dat er nog lucide en dappere Russen zijn die zich vrij hebben weten te houden van de sinds jaar en dag ingehamerde stellingen over bijvoorbeeld kunst, literatuur en democratie en die juist misschien door de opgedrongen sjablonen zo diep en scherp over deze zaken doordenken. Ik heb dat altijd geweten. Maar ik voelde toch een blok van mij afglijden toen ik een keer niet hoefde te praten over lonen en prijzen en geen trots en sympathiek stilzwijgen hoefde te eerbiedigen wanneer de vergelijking voor de Rus belabberd uitviel, toen we het vervolgens niet hoefden te hebben over het feit dat de Russen veel van de oorlog te lijden hebben gehad en dat ze zich thans uit de naad scheuren voor de onderontwikkelde gebieden en daarna over de vorderingen van wetenschap en techniek en over de aanverwante toekomst in de U.S.S.R. te spreken (onze ondergang). U zult begrijpen dat ik mijn beste momenten in de Sovjet-Unie heb gehad als ik mij niet hoefde te voelen als een soort verstokte ongelovige tegen wie men voorkomend maar evasief is, of juister, als ik mij niet omgeven voelde door een voor mij blind en onberedeneerd geloof, ook al kon ik me verklaren dat het heden voor deze mensen reëel en waar moest zijn omdat ze nog zo jong waren of omdat ze er te veel voor hadden geofferd een Stalinregiem). Het was een verademing als ik niet tegen mijn poging tot begrijpen in mezelf de vraag moest stellen of al diegenen die tot voor kort een koffertje klaar hadden staan niet veel meer wisten dan ik ooit zou bevroeden, als ik mij niet op nog gladder ijs voelde omdat ik niet kon uitmaken in hoeverre de andere gelovig, opportunistisch of gecorrumpeerd was. Het was ook voor de Russen een verademing in reëel contact te kunnen komen met mensen uit het westen.

Want het grote woord tragisch past op hun situatie: zij leven in een wereld die hen dreigt te verstikken, die voor hen zonder toekomst is, waarin zij vaak zich zelf en en ons niet goed meer kunnen zien en angst hebben de dingen die zij bewaren willen toch te zullen verliezen. Het zou van groot belang zijn als wij contact konden onderhouden met hen in de eerste plaats, maar ook met zoveel anderen die onvoorstelbaar weinig van ons weten maar toch begerig zijn naar toenadering. Het is jammer dat dat contact alleen te hooi en te gras kan plaats vinden met een enkele toerist. Maar het is voorlopig de enige mogelijkheid die naar mijn mening benut moet worden.

EXPO - GEIT naar MARKELO

Utrecht. — De meest vertroetelde en geaaide geit is ongetwijfeld Vania die gedurende negen maanden de omgeving van het Nederlandse paviljoen op de wereldtentoonstelling te Brussel heeft opgeluisterd met haar aanwezigheid.

De Expo-geit werd in Rijswijk ... cessen in Brussel weer terug naar de eigenaar. Deze nu adverteerde dit Expo-succes in een dagblad, waarop de directie van een etablissment in Markelo reflecteerde. Het gemeentebestuur van Markelo steunde dit initiatief, omdat men er daar wel wat in zag, een dergelijk populaire geit binnen de gemeentegrenzen te hebben.

En zo trok Vania van Rijswijk naar Markelo. Deze afstand legde zij evenwel niet ineens af. Het bestuur van de Utrechtse studentensocieteit bood haar samen met haar begeleiders een lunch aan en omhing haar met tal van dure linten en medailles.

Volgens CASTRO kan Cuba hogere levensstandaard bereiken dan RUSLAND of de V.S.

Havana. — De Cubaanse leider Fidel Castro, die maandag is beëdigd als premier, heeft tijdens de plechtigheid verklaard dat zijn economische plannen voorzien in investering van twee miljard peso in nieuwe industrieën. Hij beloofde dat een politiek van hoge tonen zou worden gevoerd, doch hij deed tevens een beroep op de bevolking om geduldig te zijn. Op de eerste plaats komt nu de reorganisatie van de staat, 'met bezuinigingen.' Wij kunnen een hogere levensstandaard bereiken dan Amerika of Rusland, zo meende hij, want wij behoeven niet zoveel geld uit te geven voor bewapening.

In Havana is maandag voorts het nieuwe proces begonnen tegen majoor Jesus Blanco, die de vorige maand tijdens een rumoerige rechtzitting in het stadion van Havana in aanwezigheid van duizenden joelende toeschouwers ter dood veroordeeld was. Getuigen verklaarden op de eerste dag van het nieuwe proces, dat Blanco in de provincie Oriente huizen in brand had laten steken. In een van die huizen hadden Blanco's mannen de bewoner geboeid achtergelaten zodat de ongelukkige levend was verbrand. Het proces wordt heden voortgezet.

Rio de Janeiro. — Vandaag zijn in Rio de Janeiro vier personen gestorven als gevolg van zonnesteek. Hierdoor is het aantal doden door de hittegolf, die al een week in de Braziliaanse hoofdstad woedt tot zes gestegen.

Hoewel de weerkundige dienst onweer voorspelt, toont men zich weinig optimistisch met het oog op de hondsdagen, die nog, enkele dagen moeten voortduren.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

55

Hij koos een willekeurige andere.

Charlotte lief,

Ik wou, dat je jezelf er toe kon brengen wat meer mensen te spreken. Je moet het heus niet zo overdrijven. Het is lang niet zo erg als jij je voorstelt. En de mensen kan het ook niet zoveel schelen, als jij wel denkt. Die ontsiering is heus niet zo ernstig als jij meent....

Craddock herinnerde zich, dat Belle Goedler verteld had, dat Charlotte iets mismaakts had gehad, waardoor zij zich niet in gezelschap op haar plaats had gevoeld. Letitia had ten slotte haar betrekking opgegeven om zich geheel aan haar zuster te wijden. Deze brieven ademden de zorg en de toewijding, die een liefhebbende zuster aan een hulpbehoevende of minder bedeelde zuster schenkt. Zij schreef blijkbaar alles wat haar gedachten bezig hield of wat de zieke afleiding had kunnen bezorgen. En Charlotte had al die brieven trouw bewaard. Zo nu en dan was er een kiekje bijgestuurd.

Er maakte zich een onverwachte opwinding van Craddock meester. In deze brieven zou hij dus best nog aanknopingspunten kunnen vinden. Want hier stonden feiten vermeld, die Letitia zelf allang vergeten zou zijn. Foto's waren er ook nog bij. Misschien wel van Sonia......

De inspecteur pakte vlug de brieven weer in de tas en nam alles mee naar beneden. Op de overloop stond juffrouw Blacklock hem hoogst verwonderd aan te kijken. „O, was u dat? Ik hoorde iemand en ik dacht: ik moet tóch eens kijken!"

„Juffrouw Blacklock, ik heb op zolder wat oude brieven gevonden, die u jaren geleden aan uw zuster Charlotte geschreven heeft. Die zou ik dolgraag eens meenemen en doorkijken op aanknopingspunten."

Zij kreeg een kleur van kwaadheid. „Is dàt nu wel nodig? Wat kan u dat in 's hemelsnaam voor nut opleveren?"

„Misschien krijg ik er een betere kijk door op Sonia Goedler."

„Maar het zijn zuiver particuliere brieven......"

„Dat weet ik."

„U is waarschijnlijk bevoegd ze mee te nemen, of u kunt anders gemakkelijk een machtiging daarvoor verkrijgen, gaat uw gang dus maar, neem ze mee. Maar u zult er bitter weinig over Sonia in aantreffen. Ze is al getrouwd en uit het gezicht verdwenen, toen ik nog maar een jaar of twee bij Randall Goedler in dienst was."

Koppig hield Craddock vol. „Toch zou er iets in kunnen staan...... We mogen niets onbeproefd laten... Ik geef u de verzekering, dat er alle reden is voor ongerustheid......"

Ze beet zich op de lippen en zei: „Dat weet ik. Bunny is ook al dood...... doordat ze de voor mij bestemde tabletjes heeft ingenomen. De volgende zou Patrick of Julia, of Phillipa of Mitzi kunnen wezen..... nog jonge mensen, die een heel leven vóór zich hebben...... Wanneer ze een glas wijn drinken, dat voor mij bestemd is of van bonbons eten, die ze mij hebben toegestuurd. Och ja, neem die brieven maar mee. Maar verbrand ze als-t-u-blieft, wanneer u ze gelezen heeft! Ze hadden alleen nog betekenis voor Charlotte en mij. Dat is allemaal voltooid verleden tijd. Niemand weet daar nu meer van......"

Haar hand bewoog zich naar het hoge paarlencollier, dat zij altijd om haar hals droeg. Craddock dacht, hoe raar dat toch stond bij haar eenvoudig tweed jasje.

Nogmaals zei ze: „Neem die brieven maar mee!"

De volgende achtermiddag bracht de inspecteur een bezoek aan de pastorie. Het was een donkere, winderige dag. Juffrouw Marple had haar stoel bij de haard gezet en zat ijverig te breien. Dot kroop op haar knieën over de grond, druk doende een patroon te knippen voor een japon. Zij ging er even bij zitten, streek zich een weerbarstige haarlok van het voorhoofd en keek de inspecteur vol verwachting aan.

„Ik weet eigenlijk niet of dit een schending van vertrouwen moet heten," begon de inspecteur, zich tot juffrouw Marple richtende, „maar ik zou graag willen, dat u deze brief eens las."

Hij vertelde van zijn ontdekking op de zolder van Little Paddocks. „Het is een touchante verzameling brieven," verklaarde hij. „Juffrouw Blacklock schreef haar zuster letterlijk alles, in de hoop daarmede haar belangstelling voor het leven gaande te houden, iets wat haar gezondheid ten goede moest komen. Heel duidelijk rijst ook de figuur van hun vader, de oude dokter Blacklock, op de achtergrond op. Een onmogelijke despoot, die altijd gelijk had...... wellicht honderden patiënten door zijn eigenzinnigheid naar de andere wereld heeft geholpen. Van nieuwe inzichten of moderne methodes wenste hij niets te horen."

„Nu, in dat opzicht geef ik hem gelijk," verzekerde juffrouw Marple. „Die jonge dokters doen niets liever dan je als proefkonijn gebruiken voor allerlei nieuwigheden. Wanneer ze je dan al je tanden en kiezen hebben uitgetrokken, met allerlei rare klieren hebben ingespoten en uit je inwendige enkele onmisbare organen hebben weggesneden, dan komen ze je vertellen, dat het hun ontzettend spijt, maar dat ze er niets meer aan kunnen doen. Heus, ik schenk de voorkeur aan die ouderwetse, gezellige medicijnflesjes. Die kun je altijd nog leeg laten lopen in de gootsteen."

Juffrouw Marple pakte de brief aan, die Craddock haar reikte. Hij hernam: „Ik wou dàarom zo graag dat u hem eens las, omdat u een vorige generatie zoveel beter begrijpt dan ik. Ik snap werkelijk niet wat er eigenlijk in die lui omging."

Juffrouw Marple las.

Liefste Charlotte,

(Wordt vervolgd)

AMIGOE-FILM

Bevorderingen

Willemstad. — Bij Landsbesluit zijn de heren Ch. E. L. Molly en A. G. Hagen, onder-inspekteurs van politie, alhier, bevorderd tot onder-inspekteurs van politie 1e klasse.

Vaticaanstad. — Het Pauselijk Jaarboek bevestigt het feit dat Prof. Fil. Rocchi lijfarts van Paus Joannes is. Deze arts heeft gedurende 25 jaar deel uitgemaakt van het medische corps in Vaticaanstad. Tijdens de ziekte van Pius XI stond hij Prof. Mialni terzijde en was aanwezig bij het afsterven van Pius XI.

Viering van Lourdesjaar op plechtige wijze besloten

Oranjestad. — Gisteren werden in de parochies van St Theresia te San Nicolas en St Franciscus te Oranjestad, nog eens met veel overtuiging en devotie de nu zo bekende Lourdesliederen door een groot aantal gelovigen gezongen, die tezamen kwamen om gemeenschappelijk de viering van het Lourdesjaar, dat zoveel bezinning en zegeningen bracht, te sluiten.

In San Nicolaas was het hoogtepunt van de plechtigheden een heilige Mis, gecelebreerd door de Z.E. pastoor Erkamp, voor een altaar, dat werd opgericht in de Lourdesgrot te Seroe Pretoe. In zijn predikatie spoorde de pastoor de vele gelovigen, die samen gekomen waren, aan om toch geregeld ter kerke te gaan en op deze wijze een ziel te redden. Tijdens de plechtigheden in de open lucht ontvingen velen de heilige Communie.

In de St Franciscuskerk te Oranjestad werd een heilige Mis in een geheel met gelovigen gevulde kerk gecelebreerd door de Z.E. pater Van der Seys, geassisteerd door de Z.E. pastoor Burgemeester en de Z.E. pater Kruidenberg.

~~In de kerk werd een processie ge~~houden, die werd geopend door de Z.E. paters en misdienaars, gevolgd door een vijftigtal bruidjes De bruidjes, die allen echte bloemen meedroegen, maakten een ontroerend frisse indruk, toen zij met grote kinderlijke devotie de bloemen neerlegden voor het beeld van Maria.

Pastoor Burgemeester besloot de plechtigheden met een preek, waarna allen tezamen de Lourdesliederen zongen.

In de morgenuren werd de viering van het Lourdesjaar in de kerk besloten voor de kinderen van het Mariacollege.

Gedeputeerde Henriquez niet herkiesbaar als A.S.U. voorzitter

Oranjestad. — Blijkens een bericht van Voz di Aruba zal gedeputeerde O.S. Henriquez zich niet herkiesbaar stellen als voorzitter de Arubaanse Sport Unie. Dit betekent voor de ASU ongetwijfeld een gevoelig verlies. De heer Henriquez heeft voor deze organisatie zeer veel en belangrijk werk gedaan.

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.

Donderdag 19 februari 1959

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Sweet smell of succes" om 8.30 uur met Burt Lancaster, Tony Curtis. (18 jaar).

Rialto:
„Outlaw's son" om 8.00 uur met Dane Clark, Ben Cooper, Lori Nelson. (18 jaar.

Principal:
„The Monster that Challenged the world" om 8.00 uur met Tim Holt, Audrey Dalton. Alle leeft-

Aurora:
„Holt of the secret service". om 7.30 uur met Evelyn Brent, Jack Holt. (18 jaar) (laatste serie).

Savaneta
„Diana Cazadora" om 7.30 uur met Ana Luisa Peluffo, Armando Calvo (18 jaar)

Nachtdienst Botica's:
O'stad Botica Oduber, tel: 1780
S. Nicolas: Botica Central.

Burgerlijke Stand

Oranjestad — Op 17 februari werd geboren: Elisabeth Junir, dochter van de heer en mevrouw D. Laurence-Stanislaus. Brazil 94.

Huwelijken: Op 18 februari werd het huwelijk voltrokken tussen: Wilfred Albert McDowall en Thomasa Alexandrina Eusebius. Jan Steenstraat 16 en tussen Carlos Herrera en Marion Ruth Gluckstern. Celciusstraat 4.

Uit Politierapporten

Oranjestad — Miss Lyn Burton, passagier aan boord van de Maasdam, verloor een gouden armband horloge.

Op de weg naar Seroe Preto, ten Zuiden van International Grocery werd een 4 jarige meisje aangereden door 7296. Oorzaak: Het kind stak plotseling de rijweg over. Gelukkig waren de opgelopen verwondingen van zeer lichte aard.

Een barkeeper vroeg assistentie voor een dronken man die de toeristen lastig viel. Hij werd prompt ter ontnuchtering ingesloten.

Vorstelijk bezoek aan Aruba?

Oranjestad. — Cholly Knickerbocker, een zeer bekende Amerikaanse kolumnist, schrijft in zijn artikel van vrijdag 13 februari 1959 in de „New York Journal American": „De vader en moeder van prinses Grace (van Monaco), de John B. Kelly's, waren zo onder de indruk van hun bezoek aan Aruba in de Nederlandse Antillen, dat zij het zullen aanbevelen als vakantiecord aan de Prins en Prinses van Monaco......"

Zoals wij eerder meldden, bezochten de heer en mevr. Kelly Aruba als toeristen aan boord van de „Santa Paula". Het krantenknipsel kregen wij van een tweetal New Yorkse meisjes, die nu al voor de tweede keer haar vakantie doorbrengen op Aruba.

De SUPER X — 15

Los Angeles. — De North American Aviation die het X-15 raketvliegtuig bouwt, heeft een super X-15 ontworpen die naar men hoopt een mens zal vervoeren met een snelheid van ongeveer 30.000 km per uur.

Men verwacht zeer binnenkort de eerste proeftocht van de gewone X-15. Met dit raketvliegtuig hopen de VS in de toekomst de eerste man de ruimte in te zenden en hem veilig op aarde te doen terugkeren. Deze X-15 zou een snelheid van 5.750 km per uur bereiken.

De Super X-15 zal worden vervaardigd van materiaal dat tegen hitte bestand is, zoals molybdenum en columbium, dat pas sedert kort in voldoende hoeveelheden verkrijgbaar is.

De maatschappij deelde maandag mede, dat dit raketvliegtuig binnen twee jaar in gebruik zou kunnen worden gesteld ter voorbereiding van tochten naar de ruimte.

De Super X-15 zou vertikaal als een projectiel worden gelanceerd en zou twee of drie keer rond de aarde cirkelen alvorens in de atmosfeer terug te keren en te landen.

Volgens Belgische minister wenst grootste deel van CONGO - bevolking onafhankelijkheid

Leopoldstad. — De Belgische minister voor Kongolese zaken, van Hemelrijck, heeft na zijn reis van een maand door de Kongo tegenover verslaggevers verklaard dat het grootste deel van de Kongolese bevolking geestdriftig is voor het Belgische regeringsplan voor toekomstige onafhankelijkheid van de Kongo, al had hij bij de blanken hier en daar ook wel enig voorbehoud ontmoet. Tijdens zijn reis was zijn aandacht gevestigd op de gebrekkige voorlichting in de Kongo, die niet meer beantwoordt aan hetgeen er in de toekomst van zal worden verlangd. Daarom zullen er radiostations worden gebouwd. Het hele land moet kunnen worden bereikt om zijn politieke ontwikkeling mogelijk te maken. De minister deed een beroep op de blanken en Afrikanen om te helpen alle rassendiscriminatie te doen verdwijnen. Het doel van zijn reis was de wereld te tonen dat de Kongo zich in rust en vrede wil ontwikkelen en dat het slechts bij toeval en plaatselijk was dat de rust te Leopoldstad korte tijd geleden een ogenblik werd verstoord.

DANKBETUIGING

Langs deze weg betuigen wij onze oprechte dank aan de zusters van het St. Elisabeth Gasthuis, familieleden, vrienden en kennissen voor de vele blijken van belangstelling en sympathie ondervonden gedurende de ziekte, bij het overlijden en de begrafenis van onze innig beminde vrouw en moeder

Mevrouw MAGDALENA GOELOE (r.i.p.)

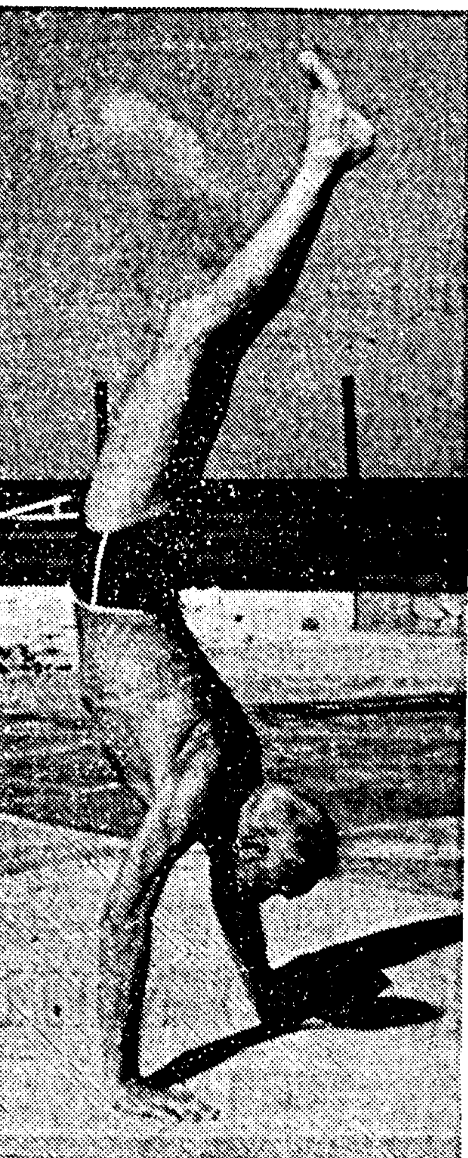
Frits Goeloe en familie
Guillermo B. Goeloe en familie
Ricardo Goeloe
Frits Goeloe
J. A. Goeloe
Irena Goeloe

Curaçao 19 febr. '59

Bijna tachtigjarige komt op ARUBA Sporten

Oranjestad. — Sport is nu al ruim 78 jaar de hobby van de heer Ralph C. Pollock, die, omdat het water een beetje fris wordt in zijn woonplaats Long Beach, California, voor de duur van twee maanden de zon opzoekt aan het strand van Aruba.

Wij troffen de heer Pollock aan op Basiruti, waar hij juist een handstand deed, als onderdeel van zijn dagelijkse training. Doet u het nog eens, zeiden wij, dan maken wij er een plaatje van ... en toen het met de foto niet direkt vlotte, deed de heer Pollock het nog eens en nog eens over. Voor wij een praatje met hem konden maken, ging hij nog even op de grond liggen, om zich enige malen, keurig gestrekt, omhoog te drukken., Dat kan ik, veertig maal achtereen", zeide de bijna tachtigjarige.... „een paar jaar geleden ging het nog maar 37 keer.... maar met training valt veel te bereiken."

Fit zijn, is zijn hobby en daarom zwemt hij ook dagelijks een stevig stukje in zee, waar hij zich al even thuis voelt als aan de wal.

Opa Pollock maakt ieder jaar een reis naar warmer landen, in de wintermaanden van Californië. Hij bezocht zo de Hawai-groep-eilanden, Jamaica en Mexico. Dit keer viel de keus op Aruba. Strand en zee vindt ~~de heer Pollock hier heerlijk. Waar~~ hij zich zorgen over maakt, zijn de prijzen, die hij moet betalen. „Ik hoop maar, dat mijn spaarcentjes van dit jaar, samen met mijn pensioen, mij het mogelijk maken de volle twee maanden uit te blijven."

Een tikkeltje verbitterd is de oude heer, dat sommige toeristen, die hij hier ontmoet, meer uitgeven aan drank dan hij voor een hele week pensionkosten. .. Maar die overwegingen mogen de sportpret niet drukken.... **Om zijn hobby vol te houden, reisde de heer Pollock nu al meer dan 32.000 mijl.**

Hij werd in 1882 geboren en leerde het zwemmen zes jaar later. Toen hij ongeveer 15 jaar oud was, begon hij met rugby spelen. Dat was nog in de jaren, dat men bij deze stevig gespeelde sport geen valhelmen droeg. Het enige middel om de schedel te beschermen was. je haar flink te laten groeien. Dat diende dan als stootkussen. In 1902 trok de heer Pollock naar Californië om er chemie te studeren. In 1906 maakte hij de grote aardbeving in San Francisco mede. Daarna was hij 20 jaar lang chemicus bij een oliemaatschap pij en later was hij leraar. Zijn sporthobby bleef echter steeds belangrijk voor hem en na zijn pensionering kon hij zich weer geheel aan zijn sport geven.

Atletiek en zwemmen bleven tot nu toe favoriet. Maar misschien pakt hij nog wel eens wat nieuws aan. Bij zijn training is men immers zelfs als ruim 78-jarige nog fit....

— Rookt u?

„Neen, ik heb het vroeger wel gedaan, maar later opgegeven."

— Drinkt u?

„Ik ben geen geheelonthouder, maar drink zeer matig."

— Houdt u dieet?

„Neen. Ik eet alles, maar wel let ik er steeds op niet te veel te nemen. En ik ben nog altijd niet aan het eind van mijn krachten. Met wateroefening kom ik vast nog wel wat verder dan veertig keer opdrukken."

We merkten het wel. De oude heer wilde nu verder liever alleen zijn om zijn training voort te zetten.

Veel sukses riepen we daarom en we zagen aan zijn gezicht, dat hij daar zelf niet aan twijfelt.

„Kom maar eens terug als ik honderd ben.... dan druk ik mij vijftig keer op!"

„Gruwelijke" vondst.....

Oranjestad — Een bewoner van Kaas Paloma alarmeerde de politie omdat een man zich zou hebben opgehangen. Men kon hem van de weg af voor zijn raam zien bengelen.

De politie rukte onmiddellijk uit en vond wel iets bengelen.... maar geen man. Er hing aan de waslijn voor het raam een broek te drogen.

De heren Jan Detz en Willy Fränkel verlaten de K.L.M.

Links de heer Jan Detz en rechts mr. Willy Fränkel, die gisteren afscheid namen van de K.L.M. in club „De West" op Hato.

Willemstad. — In een intiem gezelschap van K.L.M.-ers hebben de heren Jan Detz en mr Willy Fränkel gistermiddag in klub „De West" afscheid genomen van hun collega's.

Als eerste spreker richtte de heer C. C. Steensma, direkteur van het Caraibisch Bedrijf der K.L.M., het woord tot de vertrekkenden. In een vlotte toespraak, die niet van humor ontbloot was, prees hij de arbeid, die de heer Detz gedurende 6 jaren voor de KLM op Curaçao heeft verzet in zijn funktie van Commerciële Vertegenwoordiger. **Een rustige en prettige medewerker, niettemin met een grote dosis doorzettingsvermogen.**

Over mr Willy Fränkel had hij slechts woorden van lof en dank voor het werk door hem verzet gedurende 16 jaren in dienst van het Caraibisch Bedrijf van de K.L.M. **In het biezonder memoreerde hij de sales-promotie op sportgebied, die door de heer Fränkel is opgebouwd. De K.L.M. verliest in de heer Fränkel een intelligente en harde werker.** De direkteur wenste hem veel sukses toe in zijn nieuwe werkkring bij het gouvernement van de Nederlandse Antillen.

Namens de commerciële dienst voerde voorts de nieuwe Sales Manager, de heer G. P. U. de Stoppelaar, het woord, alsmede de heer Frank van Kanten, die namens de lokale employees van de commerciële dienst de prettige samenwerking en betoonde collegialiteit van beide vertrekkenden in herinnering bracht. Tevens riep hij de heer en heer en mevr. De Stoppelaar een hartelijk welkom toe.

Zichtbaar ontroerd dankten zowel de heer Detz als de heer Fränkel voor de genoten medewerking. Wat de heer Detz betreft, zal hij altijd met genoegen terugdenken aan de fijne tijd, die hij op het gastvrije Curaçao heeft doorgebracht. De heer Fränkel zeide, dat hij de KLM nooit zal vergeten en zal blijven voortgaan haar goede naam uit te dragen.

Na het aanbieden van de fraaie geschenken bleef men onder het genot van een koele dronk nog lang gezellig bij elkaar.

Washington — **Volgens een schatting van de Amerikaanse automobielclub bezitten 6.500.000 van de 50.400.000 gezinnen in de Ver. Staten twee of meer auto's.**

DE BOUW VAN DE STAALFABRIEK IN VENEZUELA

Caracas:. — De bouw van de Venezolaanse staalfabriek aan de samenloop van de Caroni en de Orinoco maakt goede vorderingen. De fabriek zal aanvankelijk een capaciteit hebben van 700.000 ton per jaar, die later zal worden uitgebreid tot 1,5 miljoen ton. De beginproduktie zal o.a. de volgende produkten omvatten: 290.000 ton naadloze stalen buizen, 200.000 ton profielstaal, betonstaal en walsdraad, 50.000 ton rails en ander sporwegmaterieel, 30.000 ton gietijzeren buizen en 20.000 ton andere gieterijprodukten. De afdeling die naadloze buizen zal vervaardigen, is reeds, zes maanden voor de vastgestelde termijn, gereedgekomen.

Het staalbedrijf zal het erts verwerken, dat in grote hoeveelheden in de omgeving beschikbaar is. De exploitatie van deze erts-reserves is in handen van de Venezolaanse dochtermaatschappij der U. S. Steel Corporation en der Bethlehem Steel Company.

Rome — **In 1958 zijn in Italie 7.145 mensen bij verkeersongelukken om het leven gekomen. Dit is drie procent meer dan het jaar tevoren.**

Leden van V.N.-troepen door krijgsraad te Gaza veroordeeld

Gaza. — Een krijgsraad te Gaza heeft vier leden van de V.N. troepen in het grensgebied van Egypte met Israël, alle drie Canadezen, wegens spionage veroordeeld tot gevangenisstraffen varierend van een tot drie maanden. De vier Canadezen zullen naar Canada worden gezonden om hun straf uit te zitten.

De krijgsraad veroordeelde tevens drie Israëlische meisjes die bij de kwestie betrokken waren, tot vijf jaar gevangenisstraf en een boete van 5.000 gulden.

EILANDGEBIED ARUBA

De wnd. ONTVANGER van het EILANDGEBIED ARUBA maakt hierbij bekend, dat de aanmaningen voor

WATERLEVERING

over de maand DECEMBER 1958 op 25 FEBRUARI 1959 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 26 FEBRUARI 1959 in rekening zullen worden gebracht.

ARUBA, 18 FEBRUARI 1959

DUBBEL FEEST BIJ ASKENAZISCHE GEMEENTE

NIEUWE SYNAGOGE INGEWIJD, — ZILVEREN FEEST „CLUB UNION"

Een overzicht tijdens de receptie in het Clubgebouw, in de geheel met Spaanse tegels beklede voormalige eetzaal van het herenhuis.

Willemstad. — Gisteravond vond onder grote belangstelling de inwijding plaats van de synagoge der Askenazische Gemeente „Tsaarei Tsedek" Tevens vond de opening plaats van de geheel gerestaureerde „Club Union", zulks ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van deze vereniging.

Rabbijn N. Schachter van de Askenazische Gemeente ging in een biezondere inwijdingsdienst voor, die bijgewoond door Z.E. de Gouverneur, Gezaghebber Gorsira, Z.E. de Minister-President en de Minister van Financiën, de heer J. Yrausquin, alsook vele leden van de Staten en de Eilandsraad en vertegenwoordigers van andere gezindten en talrijke genodigden en gemeenteleden.

Rabbijn Schachter reciteerde tijdens de inwijdingsdienst de toepasselijke psalmen 24: „Aan Jahweh behoort de aarde, met wat zij bevat"; Ps. 30: (Een lid der tempelwijding); Ps. 84: „Hoe lieflijk is Uw woning Jahweh der heirscharen"; Ps. 122: „Ik was verheugd toen men mij zeide: Wij trekken op naar het huis van Jahweh" en Ps. 150: „Looft Jahweh in zijn heiligdom". Voorts werden gebeden gestort voor Israël, voor het Koninklijk Huis en voor de wereldlijke bestuurders.

Na de plechtigheid in de synagoge begaven de gasten zich naar het patio van „Club Union", waar Z.E. de Gouverneur de rij der sprekers opende. Z.E. zeide, dat de opening van ieder kerkgebouw ons met grote vreugde moest vervullen, omdat het een overwinning op de krachten van het kwame betekent, wanneer een hechte gelovige gemeenschap rich richt tot de Almachtige God.

De gouverneur feliciteerde de Askenazische gemeenschap met het prachtige godshuis en het nieuwe klubgebouw, die een bewijs waren van wat gemeenschapszin vermocht.

Deze gemeenschap, die zich in de dertiger jaren hier vestigde, heeft getoond goede burgers van het Koninkrijk der Nederlanden te zijn, die traditie van gastvrijheid steeds in hoge ere heeft gehouden.

Minister Yrausquin hield vervolgens een toespraak, waarbij hij er de nadruk op legde, dat hij niet als minister van financiën wenste te spreken, omdat dan zijn rede noodzakelijkerwijs koud en zakelijk zou moeten zijn.

In 1949 werd besloten een eigen klubgebouw aan te kopen.

In 1950 werd de „Moriá"-school voor onderricht in de Joodse Godsdienst en Geschiedenis, alsook in de Hebreeuwse taal, opgericht onder leiding van Rabbijn Is. Jessurun Cardozo. Thans is deze school ondergebracht in een aparte zaal van de synagoge.

In 1954 na het overlijden van de Voorganger, de heer Smugler, heeft de gemeente Rabbijn N. Schachter uit Israël laten overkomen om de gehele religieuze- en school-leiding op zich te nemen.

In 1955 werd het aan de klub aangrenzend pand aangekocht met de bedoeling daarin een synagoge onder te brengen. Het gebouw werd, evenals het klubgebouw uiteraard met de nodige inwendige verbouwingen, geheel gerestaureerd. Op deze wijze is ook een bijdrage geleverd tot behoud van de oude Curaaose architektuur

Thans is het zo, dat de synagoge niet alleen voldoet aan alle vereisten naar Askenazische ritus, maar ook tegemoet komt aan de moderne verlangens van de gemeenteleden.

Wat het klubgebouw betreft, behalve restauratie en nieuwe inrichting, werden er ook een sportterrein, toneel- en een schoollokaal aan toegevoegd.

In 1958 is opgericht geworden de Curaçaose Askenazisch Israëlitische Gemeente „Shareei Tsedek", welke naam betekent „Poorten der Gerechtigheid".

En nu, bij de inwijding van de synagoge en de viering van het 25-jarig bestaan van „Club Union", beschikt men over een centrum, dat voldoet aan de verlangens van alle leden, oud en jong, op religieus, kultureel, sociaal en sportgebied.

Doch niet alleen ten bate van de eigen groep is gewerkt.

De heer Groisman zegt trots te zijn op al datgene, dat de gemeenteleden hebben bijgedragen tot het welzijn van Curaçao, met name: op handelsgebied, op het gebied van toeristenverkeer en het moderniseren van zakenpanden, en op sociaal- en charitatief gebied.

Bij deze gelegenheid gaf de heer Groisman uiting van dankbaarheid jegens Hare Majesteit de Koningin, de Rijks-, Lands- en Eilandsregeringen, dat zij burgers hebben mogen worden van zulk een vrij en democratisch land.

Tijdens de inwijdingsplechtigheid. Rabbijn Schachter staat voor de geopend arke met de „Thora-rollen".

Hij wilde daarom zijn toespraak houden in het Yiddish, hetgeen bij kennelijk zeer in de smaak viel.

Vervolgens sprak Gezaghebber Gorsira die wees op de noeste vlijt, de moed en scherpzinnigheid waardoor de gemeenschap zich in onze gemeenschap hadonderscheiden. Hij wees op de geestelijke waarden belichaamd in religie en traditie waar zonder het leven hol en voos is, welke geestelijke waarden hun hoogtepunt vinden in het eren van de Allerhoogste tot welk doel de gemeenschap thans een eigen voor dit doel ingericht bedehuis had opgericht.

Vervolgens spraken nog de Rabbijnen Mr D.S. Jesurun Cardozo namens de Portugees-Israelitische Gemeente „Mikve Israel" en Dr. Goudeket van de Vrijzinnig Israelistische Gemeente „Emmanuel" deze laatste had tot onderwerp van zijn toespraak gekozen het Psalmwoord: „De wijsheid heeft zich een Huis gebouwd". Beide boden namens hun gemeente geschenken aan.

Tot slot van het officiele gedeelte van deze avond hield de Voorzitter van de Kerkeraad de Heer J. Groisman een toespraak waarin hij de geschiedenis van de Askenazische Israelieten op Curacao releveerdé.

Tussen de jaren 1928 en 1932 vestigden zich op Curacao Aszkennasische Joden uit verschillende landen van Oost Europa.

Eén der eerste dingen die zij deden was het oprichten van een synagoge naar Askenazische ritus met als voorganger de Heer Smugler. Deze was ondergebracht in een gebouw aan de Werfstraat. In 1933 besloot een gedeelte van de leden tot het oprichten van een vereniging-club „Union" zodat zij zich ook een cultureel en sociaal centrum zouden hebben. In 1937 werd door de jongeren een vereniging onder de naam „Maccabi55 opgericht, welke sport beoefende binnen het kader van „Club Union". In 1939, ten tijde van het uitbreken van de Wereldoorlog, toen vele Joodse vluchtelingen, op weg naar een nieuw tehuis, Curacao aandeden, heeft de „Club Union" welke geaffilieerd is met het „World Jewish Congress", alle mogelijke hulp aan deze mensen geboden.

Later, toen op Curacao de burgerwacht werd opgericht, heeft een ieder van der leden die een geweer kon vasthouden zich vrijwillig gemeld voor deze dienst.

Na het officiele gedeelte van de avond bleven de gasten nog geruime tijd onder gezellige kout en het genot van verfrissingen bij elkaar.

Curacao is een fraai centrum rijk geworden, waaraan kosten noch moeite zijn gespaard. Het oude clubgebouw en de synagoge, beide fraaie herenhuizen in de deftige faubourg Scharloo, die aanmerkelijk van de tand des tijds hadden geleden, zijn geheel gerestaureerd en van binnen gemoderniseerd. De plannen daartoe zijn door enkele leden van het Bestuur ontworpen en uitgevoerd door de aannemer G. de Luca. Het meubilair en verdere aankleding van het interieur werd, zowel van de club als van de synagoge werd verzorgd door de firma Mesker. De arke en het preekgestoelte zijn gemaakt door de firma Kooyman, terwijl de Elga voor de electriciteit verzorgde.

De vereniging en de gemeente telt op het ogenblik 114 leden. De leden van het Bestuur van Club Union, zijn — met uitzondering van de dames — tevens leden van de kerkeraad. Op het ogenblik zijn dat de Heren J. Groisman, Voorzitter, H. Gaertner, ondervoorzitter, J.S. Taytelbaum, penningmeester, J.M. Fruchter, Secretaris, F. Fruchter, D. Lindauer, A. Wiznitzer, J. Kisilevich, J.G. Gerstenbluth, Commissarissen. Tot de Bestuursleden van de club behoren nog Mevrouw M. Sterental en L. Seibald.

(Ongekorrigeerd)

Het exterieur van de Synagoge „Tsaarei Tsedek" (De Poorten der Gerechtigheid. Daarnaast bevindt zich het in dezelfde stijl opgetrokken verenigingsgebouw van Club Union.

BOKSNIEUWS

Sonny Liston won op een technische knock-out in de zesde ronde van Mike de John.

In Dortmund won Gustav Scholz door diskwalificatie van Randy Sandy.

Nursery Kid van de Phillipijnen sloeg Tommy Tibbs knock-out in de vijfde ronde.

Bob Baker verloor op punten van Billy Hunter. Wayne Bethea sloeg Warren Lester knockout in de tiende ronde.

Lew Matthews nam revanche voor de „draw" van enkele weken geleden en versloeg Ray Lancaster door k.o. in de tweede ronde.

De Engelse Beker-kompetitie

Londen — Gisteren zijn de replays voor de vijfde ronde van de Engelse beker gespeeld. De uitslagen waren: Nottingham Forest — Birmingham City 0—0 (na verlenging 1—1); Sheffield United — Arsenaal 3—0; Norwich City — Tottenhm Hotspur 1—0; Preston North End — Bolton Wanderers 1—1 (na verlenging).

In de kwart finales komt Sheffield United tegen Norwich City en de winnaar van rPeston North End — Bolton Wanderers speelt tegen de winnaar van Preston North End — Birmingham City. Voor de eerste divisie werd nog gespeeld de wedstrijden: Aston Villa — Blackburn Rovers 1—0; Everton — West Bromwich Albion 3—3.

PANG - A - TJOK weer van de partij

Om de CURACAOSE SCHAAKTITEL 1959

Vrijdagavond 20 februari wordt de eerste ronde gespeeld van het tournooi om het persoonlijke schaakkampioenschap 1959 van Curacao. Tweemaal per maand zullen deze wedstrijden gehouden worden en volgens het wedstrijdschema kan de kampioen schaken van Curacao eind augustus bekend zijn.

In de A- klasse zien wij vele vooraanstaande Curacaose schakers, waaronder diverse oud-titelhouders. *Het is verblijdend, Capablanca's topspeler Pang-Atjok weer opgesteld te zien. De kampioen van vorig jaar, Mr. Roose zowel als de kampioen van 1957 Thomas hebben ook beiden weer ingeschreven en met spelers als Soeterbock en Zonenschain en niet te vergeten Rigaud belooft de competitie zeer interessant te worden.* In de A-klasse heeft de Vereniging Curaçao afgevaardigd Hudson, Moron, Zonenschain, Hokken, Meit en Steunenbrink — de laatste twee spelers in de plaats van Van Herksen en Candelman, die beiden door reizen naar het buitenland niet in de gelegenheid zijn aan de competitie deel te nemen. De vereniging Dr Max Euwe is vertegenwoordigd door Soeterboek, Mr. Roose en Voordenhout. De heren Keur en Ir. Kruyt zijn ook niet beschikbaar. Capablanca is vertegenwoordigd door Pang-Atjok, Thomas en Fernan.

De wedstrijden voor de eerste ronde, die in Paviljoen Rustenburg gehouden wordt, zijn: Soesterbock — Steunenbrink.

Steunenbrink, de jongste deelnemer in de A-klasse, is een fantasierijk speler, die tot goede prestaties in staat is, maar nog niet evenwichtig genoeg om de bedachtzame en geroutineerde Soeterbock te kunnen verslaan.

Hudson — Meit. Zal wel remise kunnen worden.

Rigaud — Fernan. Waarschijnlijk de meeste interessante partij van de eerste speelavond. Het is moeilijk, een voorspelling voor deze wedstrijd te doen, daar beide spelers elkaar niet veel in kracht ontlopen.

Roose — Voordenhout. Zal wel in het voordeel van titelhouder Roose beslist worden. Ook bij de partij Thomas — Hokken zal de wit-speler aan het langste eind kunnen trekken. De laatste partij Moron — Zonenschain zou wel eens een verrassing, d.w.z. een overwinning van Moron kunnen opleveren. De witspeler kan namelijk juist tegen topspelers zeer sterk voor de dag komen.

De wedstrijden voor de B-klasse zijn: Bregitha — Mamber, De Vries — De Castro, Renaud — Van der Horst, Metz — Van Nieuwberg, Schouten — Booi, Jong — Blanken. En voor de C-klasse: Flug — Schoop Marten — Clemencia, Dennert — Hensen, Alexander — Santine.

De wedstrijdleiding berust bij de heer Keur. Het tournooi zal worden geopend en ingeleid door de voorzitter van de N.A.S.B., de heer H.J. Soeterboek.

Het „Goede Heertje" tot vijf jaar govangenisstraf veroordeeld

Amsterdam. — Het Goede Heertje is tot vijf jaar met aftrek van het gehele voorarrest — ruim een jaar — veroordeeld. De rechtbank, die tegen de 50-jarige voormalige boekhouder-kassier van de firma Berger en Co, uitspraak deed besliste dat de tien bankbiljetten van honderd gulden, die vorig jaar bij verdachtes arrestatie in beslag zijn genomen, aan de gedupeerde N.V. zullen worden teruggegeven.

Naar men zich zal herinneren heeft de verdachte deze firma in elf jaar tijd voor een totaal bedrag van ruim twee miljoen gulden benadeeld.

In het vonnis, dat vrij kort was, overwoog de rechtbank dat het goede heertje op schromelijke wijze misbruik van vertrouwen heeft gemaakt. Bij het bepalen van de straf werd voorts rekening gehouden met de grote omvang van de gepleegde verduisteringen, de lange duur waarin deze gepleegd waren en met de persoon van verdachte en de omstandigheden waaronder hij het misdrijf heeft gepleegd.

Tenslotte werd de verdachte schuldig verklaard aan verduistering in dienstbetrekking en valsheid in geschrifte beide meermalen gepleegd en tot vijf jaar met aftrek veroordeeld. De officier van justitie had zes jaar geëist.

Op bovenstaande foto ziet men het „Goede Heertje" in een politiewagen op weg naar de rechtszaal.

137.000 MIJNWERKERS in BELGIE IN STAKING

Brussel. — Gehoor gevend aan de oproep van de vakbonden tot algemene staking, lag reeds hedenmorgen in vrijwel alle Belgische mijnen het werk geheel stil. Volgens gegevens van socialistische zijde zouden alle 137.000 mijnwerkers, die België telt en onder wie zich 60.000 buitenlanders, voornamelijk Italianen bevinden, aan de stakingen deelnemen.

Het verkeer in de Belgische mijnstreek ligt geheel stil. Er rijdt geen enkele tram en het vervoer per auto is door wegversperringen vrijwel onmogelijk geworden. Ook de op de wegen geplaatste stuk geslagen flessen en opengebroken straten maken een tocht per auto in dit gebied weinig aantrekkelijk. Leden van de Rijkswacht zijn voortdurend bezig de hindernissen op te ruimen, doch zodra zij verdwenen zijn, worden zij in korte tijd door de stakers opnieuw opgeworpen.

De treinen lopen nog, doch stakingsposten verhinderen de reizigers meestal hiervan gebruik te maken. **De excessen worden intussen ten zeerste afgekeurd door de bevolking en ook verscheidene dagbladen deden vanmorgen een beroep op de stakers hiertoe niet hun toevlucht te nemen.** Zij wijzen er ook op hoe gevaarlijk het is maar overal wegversperringen op te richten en glasscherven te strooien, waar bij brand of incidenten brandweer en ambulance-auto's geen enkele doorgang meer zouden vinden.

In sommige kringen vreest men, dat de stakingsbeweging zich ook zal uitbreiden tot andere sektoren van het economische leven.

Naar vernomen wordt, heeft de liberale vakbond de regering verzocht van de hoge autoriteit der E.G.K.S. gedaan te krijgen, dat de sluiting der mijnen in een langzamer tempo wordt voltrokken dan thans is voorzien en iedere sluiting te doen samenvallen met de oprichting van een nieuwe industrie, waar de zonder werk komende mijnwerkers dan emplooi zouden kunnen vinden.